

PÍSECKÝ SVĚT

www.piseckysvet.cz

8 / 2019

19. dubna – 2. května

Každé dva týdny 6 000 výtisků v Písku a širém okolí

ZDARMA / za 10 Kč až do schránky

PONDĚLÍ 29. DUBNA:
Mezinárodní den tance i v Písku

Jaroslav Joe HÜBL
pokřtí svou monografií

HISTORIE: Omamná vůně kávy
rozlévala se v ulicích Písku

PÍSECKÝ SVĚT = účinná a nejlevnější tištěná inzerce, **VYNIKNETE**
mezi čtivými články! Tel. 739 348 550, inzerce@piseckysvet.cz

ČTENÁŘSKÝ KLUB

MĚSTSKÁ KNIHOVNA | PÍSEK

Příběh osamělé, nemocné ženy, která většinu života zasvětila sběru, sušení a odevzdávání léčivých rostlin, má od počátku nádech apokalypsy. Děj se posouvá kupředu pomocí detailně propracovaného „plánu sběru“. Rafinovaný styl nás kapitulu po kapitole vtahuje hlouběji: hlouběji do staré půdy, hlouběji do prokletí sběru bylin.

Moderuje Hana Manková

Doprovodný program pro děti zajištěn v dětském oddělení.

čtvrtek 25. 4. od 17:00 v klubovně MĚK Písek

Písecký svět vychází každý druhý čtvrtek jako čtrnáctideník v nákladu 6 000 kusů a je distribuován ZDARMA.

Nejbližší čísla vyjdou ve čtvrtky 2. a 16. května. Uzávěrka inzerce vždy v pondělí před vydáním.

Časopis si můžete vyzvednout na distribučních místech nebo objednat za 10 Kč/ks donášku do schránky – e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz či telefonicky: 739 348 550.

Seznam hlavních distribučních míst:

- Infocentrum ve Sladovně, Velké nám. 113/1
- Městská knihovna Písek, Alšovo nám. 85/14
- Kulturní dům Písek, nábř. 1. máje 1605
- TRAFIKY V CENTRU MĚSTA
- Divadlo Pod čarou, Tyršova ul. 431/28
- Plavecký bazén, Ostrovní 2257/1
- Zimní stadion, Na Výstavišti 493
- Sportovní hala, Tylova ulice
- Dům dětí a mládeže Písek, Švantlova 2394
- Základní umělecká škola, Nádražní 1032/27
- Natural, Budovcova 105/4/1
- Knihkupectví Elím, Velké nám. 8 a Janáčkova
- Knihkupectví Fibichová u Putimské brány
- Korálkárna Za vodou, Čechova ulice
- Farmářský obchod Moje Lhota
- Farmářský obchod Johanka
- Prodejna Bez obalu
- Ráj sýrů Drličov
- Pekárna Pekar, Pekárna Bernartice – Racek
- Samoobsluhy COOP, POGRR, Pramen, Spar
- ČIME LICE – prodejna Jednota (Coop)
- MIROTICE – potraviny vedle lékárny
- PROTIVÍN – supermarket Pramen
- PUTIM – restaurace U Cimbury, obecní úřad, vlakové nádraží ČD

PÍSECKÝ SVĚT – zdarma

Číslo 8/2019, redakční uzávěrka: 17. 4. 2019.

Evidenční číslo MK ČR E: 211 63, ISSN 2464-7519. Vydává Občanské sdružení Písecký svět, z.s., Budějovická 102/5, 397 01 Písek, IČ: 22827765, zapsaný spolek na podporu občanské společnosti, registr. MV 20. 11. 2009. Web www.piseckysvet.cz, e-mail redakce@piseckysvet.cz. Bank. spojení: 5015117001/5500 (Raiffeisenbank).

REDAKČNÍ RADA: Mgr. Magdalena Myslivcová, myslivcova@piseckysvet.cz; Ing. arch. Martin Zborník, zbornik@piseckysvet.cz; Mgr. Zdenka Jelenová, jelenova@piseckysvet.cz;

Zveřejněné texty obsahují názory autorů, nevjadřují (není-li výslovně uvedeno) ani stanovisko OS Písecký svět, ani názor redakční rady. Za obsah inzerátů a článků ručí inzerenti a autoři. Přetiskování obsahu povoleno pouze s uvedením zdroje.

Tisk: MAFRAPRINT, Turyna Petr, 734 517 178

© OS Písecký svět, z.s., 2019

CENU STAROSTKY ZÍSKÁ LOUISIANA: Zastupitelé rozhodli udělit Cenu starostky města Tanečnímu souboru Louisiana. Ocenění bude předáno na městské slavnosti ve dnech 7. až 9. června. Prvním držitelem Ceny se stal vloni folklorní soubor Písečan. Letošními kandidáty na ocenění byli také taneční centrum Z.I.P, Divadlo Pod čarou, správce věže Děkaného kostela Alois Němec a studenti lesnických škol v Písku. Foto ze křtu knihy Z Oklahomy do Louisiany (viz str. 20). **-RED-**

MAKOV ZACHRAŇUJE: Další uzdravená káně lesní se vrací do přírody. Asi před dvěma měsíci byla nalezena u silnice. Video dokumentační, jedna ruka vypouští, druhá točí video :-). **LIBOR ŠEJNA**

Do „Kvetoucího města“ se zapojí nejméně 130 Písečanů

Přibližně tolik obyvatel Písku se přihlásilo do akce Kvetoucí město. Svá okna a balkony ozdoby květinami, přičemž si mohli květináč a truhlíky nechat naplnit v městské zahradě substrátem zdarma. „Potěšil nás zájem, který Písečané o akci na zkrášlení města projeví. V příštích letech bychom v ní chtěli pokračovat. Plánujeme její rozšíření třeba o sazenice letniček zdarma,“ sdělil místostarosta Ondřej Veselý.

Uklidíme svět, uklidíme Česko

Také spolek NADĚJE se připojil k celorepublikové úklidové akci. Jarní úklid se konal ve čtvrtek 4. dubna od 14 hodin v Purkraticích, v okolí ubytovny Svatoplukova a střediska Nábřeží. Do akce se zapojili jako dobrovolníci děti s rodiči z NADĚJE a samozřejmě pracovníci NADĚJE, kteří šli příkladem. Celkem se sešlo 25 nadšenců. Děti si zopakovaly zásady třídění odpadu a uvědomily si nutnost uklízet po sobě. Celé akci přálo i počasí, byl pěkný jarní den a za svitu sluníčka jsme vykonali něco dobrého pro přírodu a okolí, kde žijeme.

PETRA MARTÍŠKOVÁ
vedoucí pobočky NADĚJE

Blíží se tradiční oslava Mezinárodního dne tance

Také letos se bude v Písku slavit Mezinárodní den tance: připadá na pondělí 29. dubna, kdy se narodil významný choreograf Jeann Georges Noverra (*1727), jenž se proslavil jako jeden z hlavních tvůrců baletu d' action. V překladu to znamená, že tanečníci pomocí svobodného projevu pohybu ztělesňovali své emoce nebo vášně.

V Písku budou oslavy začínat v 16 hodin v Palackého sadech. Bude na vás čekat bohatý program – představí se písecké spolky, které se tanci věnují: taneční studio T–Dance, TK Torra, MYX, Mawadach, Arte dance, DDM se svou dancehall skupinou, baletním kroužkem a samozřejmě i Mažoretky Aliens, dále žáci tanečního oboru Základní umělecké školy Otakara Ševčíka a další spolky.

Tanečním odpolednem bude provázet skvělá Michaela Krejčová. Také nebude chybět malá soutěž o taneční drobnost. Jako už tradičně se bude kvízová otázka vztahovat k plakátu k akci,

který vyfotografovala Jana Pecholtová. Celý program je zdarma, v případě nepřízné počasí by se akce bohužel nekonala.

Pro účastníky už je připravena společná choreografie (flashmob), kterou budou všechny zájemce učit Gabriela Kroutilová (T–Dance) a Tamara Houdková (TK Torra). Letošní ročník je unikátní v tom, že nevyšla celorepubliková choreografie, kterou každoročně připravovala Vize tance. A tak se Tamča s Gabčou zavřely na pár hodin na sále a vytvořili flashmob, který se bude tančit u nás, v našem královském městě Písku!

Každý se může na youtube podívat na malou upoutávku, ale hlavně všichni přijďte do Palackého sadů! Taneček je jednoduchý, a proto se ho jistě zvládnete naučit na místě. Letošní píseň, která jej doprovází a možná tě i naláká, je Ofenbach vs. Nick Waterhouse – Katchi – Doo wop a doo wop, shooopi doobi doo wop.

Celá akce by nevyšla bez spolupráce Centra kultury města Písku v zastoupení Věry Malhocké a tanečního studia T–Dance, které vede Gabriela Kroutilová, jež celou akci organizuje již pátým rokem a snaží se, aby 29. dubna tanec spojoval.

T–DANCE

Za velikonočními tradicemi do zemědělského muzea

Pokud ještě nevíte, kam vyrazit o Velikonocích, vydejte se v sobotu 20. dubna do Jihočeského zemědělského muzea v Netěchovicích u Týna nad Vltavou. Jeho brány se tento den poprvé po zimní přestávce otevrou veřejnosti a od 10 do 17 hodin zde na malé i velké návštěvníky čeká spousta inspirace a zábavy.

Nevíte si rady s pletením pomlázky? Na pomlázkovém trenážeru to jistě zvládne i úplný začátečník. Zkušená lektorka prozradí, jak přichystat krásně malovaná vajíčka pro koledníky, děti si v tvůrčích dílničkách ozdobí perníček, vyrobí velikonoční de-

korace nebo podle vlastní fantazie dotvoří textilní hračku. Zahálet nebude ani chlebová pec na dvoře muzea, ve které si společně můžete upéct mazanec, voňavý chléb a další velikonoční dobroty.

Těšit se můžete také na ukázky tradičních řemesel – svou zručnost předvedou kováři, řezbáři, sklárka, přadlena, včelaři ukáží, co všechno se nechá vyrobit ze včelího vosku. Zpestřením bude střihání ovcí a následně zpracování ovčí vlny.

Zájemci mohou nahlédnout do expozic muzea a využít přitom nabídky komentovaných prohlídek – první proběhne v 11 hodin, druhá v 15 hodin. Po každé prohlídce bude následovat beseda o symbolice Velikonoc. Na děti čeká také spousta zábavy na dvoře muzea, zadovážet si mohou v Agrohopsáriu a připraven je "vozový park" – šlapací traktůrky i velké traktory. Velikonoční soutěž o ceny prověří znalosti i dovednosti. Kdo má rád zvířátka, určitě by si neměl nechat ujít minifarmu. Letos se představí v nových pro-

storách a s novými přírůstky. Na své si přijdou i milovníci zpěvu a tance – během dne vystoupí Baráčníci z Písku a Týna nad Vltavou. Občerstvení po celý den je zajištěno – ochutnat můžete velikonoční pochoutky, poctivé mléčné výrobky z minimlékárny, ve zdejší bourárně je možné zakoupit domácí maso. Přijďte strávit příjemný den na jihočeský statek, načerpat inspiraci a zážitky a odnést si vlastnoručně zhotovené velikonoční dekorace.

Oficiální zahájení sezony v Jihočeském zemědělském muzeu proběhne ve středu 1. května, děti budou mít tento den vstup zdarma.

RADKA VELKOVÁ

Startuje II. ročník seniorských soutěží

Městské středisko sociálních služeb připravilo pro písecké seniory již II. ročník seniorských soutěží. Zúčastnit se může každý senior, který chce aktivně strávit svůj volný čas. Pro bližší informace sledujte naše webové stránky www.pspisek.cz, nebo volejte na tel. 607 531 766.

Těšíme se na vás všechny, na výběr jsme připravili mnoho zajímavých aktivit a činností a věříme, že každý senior si podle svých možností vybere to, co ho bude nejvíce zajímat a bavit. Soutěžit se bude ve dvou kategoriích:

I. „Mezi mosty“

– plavecká soutěž v bazénu – soutěží jednotlivci, kdo uplave nejvíce vzdáleností mezi kamenným a novým mostem. Termín: září 2019

II. „O neaktivnějšího seniora“

1. Sběr starého papíru

Výtěžek ze sběru bude určený pro klienty noclehárny. Termín: průběžně duben – květen

2. Grand tours

Původně se skládá ze tří nejprestižnějších třídených cyklistických závodů: Tour de France, Giro d'Italia a Vuelta a España. Pro písecké seniory to budou tři jednodenní pěší soutěže:

• **Tour de Písek:** Soutěží pouze jednotlivci. V této pěší soutěži budou účastníci procházet městem a hledat domovní znamení, ke kterým dostanou indicie. Termín: pátek 13. 6.

• **Giro d'álavka Dagmar Šimkové:** Soutěží týmy i jednotlivci. Vítězí ten účastník (tým), kdo v určeném časovém úseku udělá nejvíce přechodů přes lávku (okruh ostrov-lávka-ostrov). Termín: úterý 4. 6. od 9h do 12 hodin.

• **Vuelta Písecké lesy:** Absolvování naučné stezky Píseckými horami. Termín: středa 12. 6. od 10 do 13 hodin.

... A pro pamětníky **Závod míru:** sportovní a společenský den na hřišti pro seniory u Domovinky, společně s klienty domovinky – absolvování sportovních prvků dle možností a chuti jednotlivých účastníků, na závěr opékání buřtů, u ohně kytara. Termín: středa 28. 8.

3. Mozkocvička

Vyřešení zadaných úkolů z trénování paměti. Termín: 5. 6. od 8.30 do 10 hodin.

4. Barista šampion

Barista je člověk, který se specializuje na přípravu a výrobu kvalitní kávy. Soutěží se, kdo z připravených ingrediencí namíchá nejlepší kávu – dle vlastní fantazie i tradičních receptur. Termín: čtvrtek 6. 6. od 8 do 12 hodin ve společenské místnosti Topělecká.

5. Carving šampion

Carving je dekorativní úprava čerstvého ovoce a zeleniny. Soutěžit se bude o nejlepší carvingovou úpravu ovoce či zeleniny z připravených surovin. Termín: čtvrtek 6. 6. od 8 do 12 hodin ve společenské místnosti Topělecká 424.

6. Měsíc nad řekou

Literární, fotografická a výtvarná soutěž na téma „Moje město“ – (nejen) Šrámkův Písek ztvárněný ve fotografii, malbě či literárním díle, dle vlastní fantazie. Termín: průběžně duben – květen, vyhodnocení proběhne ve středu 5. 6. v 10.30 h.

MARCELA PRŮŠOVÁ, ředitelka MSSS

Pojď sem, synu, uč se moudrým býti!

Městská knihovna Písek se po měsíci stěhování znovu otevírá veřejnosti. Slavnostní střihání mašle proběhne v pátek 26. dubna ve 13:00. Následovat bude doprovodný program s možností komentované prohlídky či besedy s ředitelem Mgr. Romanem Dubem.

Dvě výtvarné vernisáže, setkání s umělci, hudba, zpěv, recitace, tanec, to vše na vás čeká při otevření výjimečně zrekonstruovaných prostor nové knihovny.

Bývalá škola na Alšově náměstí do daleka svítí novou žlutou fasádou. Kdo si ze svých studentských let pamatuje tmavé a skličující chodby uvnitř budovy, bude ohromen velkorysým zacházením s prostorem, proměnou schodiště, tříd i školního dvoru. Moderní přístavba respektuje minulost, kterou je obklopena, a zároveň celá přestavba vychází vstříc potřebám veřejné instituce, která nabízí široké služby. Vedle tradičních knihovnických služeb mohou návštěvníci knihovny ve větší míře a s větším komfortem využívat programové nabídky knihovny, vzdělávacích kurzů, kulturních a společenských akcí. Jazykovou učebnu, digitální učebnu, kreativní kout, řemeslnou dílnu, výcvikovou kuchyňku,

multifunkční sál, pobytové zóny a mnohé další prostory si můžete premiérově prohlédnout v pátek 26. dubna.

Zakladatel první veřejné knihovny v Písku Řehoř Zeithammer se jistě raduje. V roce 1841 otevřel knihovnu o 150 svazcích v budově tehdejšího gymnázia. To v té době sídlilo na Alšově náměstí právě v místech, kde o několik let později starší zástavbu vystřídal pozdně empírová budova školy. Do budovy, která v minulosti přinášela vzdělání a osvětu, podle motto ve svém štítu „Pojď sem, synu, uč se moudrým býti!“, se tyto ušlechtilé motivy s novou knihovnou a centrem vzdělávání vrací.

Veliké díky patří Městu Písek a všem jeho zaměstnancům, kteří přispěli ke zdárnému průběhu stavby, a tak dopřáli svým občanům neobvyklou možnost rozvíjet svůj intelektuální, tvořivý a společenský potenciál. Autorovi projektu, ar-

Stovky malých i dospělých dobrovolníků se v úterý 16. dubna zapojily do živého řetězu a pomáhaly stěhovat tisíce knížek do nových prostor.

chitektu Janu Svobodovi ze studia A. B. S. spol. s. r. o., děkujeme za nápaditý přístup k revitalizaci objektu a originální rukopis, díky němuž se budova knihovny jistě zařadí mezi vyhledávané stavby našeho regionu.

Na místě je poděkovat i stavební firmě OHL ŽS, a. s., a všem dodavatelům interiérů. K velkým díkům přidáváme i ty menší. Děkujeme všem knihovnicím, které šly do tepláků a tenisek, aby starou knihovnu přestěhovaly do nové. A děkujeme vám všem, kteří jste se na stěhování podíleli jako dobrovolníci. Děkujeme i čtenářům, kteří nám dlouhodobě drží palce. Bez vás by naše knihovna nikdy neožila.

ŠTĚPÁNKA ČINÁTLOVÁ

INZERCE

KOZLOVNA U PLECHANDY

VELIKONOČNÍ MENU

19. 4. - 22. 4. 2019

PŘEDKRM:	
Paštika z pečeného králíka, domácí chutney, opečené toasty 130 g	127 CZK
POLÉVKA:	
Drůbeží vývar s kořenovou zeleninou a žemlovými knedlíčky s kopřivami 0,25 l	47 CZK
HLAVNÍ CHOD:	
Jehněčí kolínko pečené s rozmarýnem, mátová omáčka, špenát s medvědí česnekem 300 g	317 CZK
Králíček stehno pečené na zauzeném špeku, velikonoční nádivka, mačkaný brambor se špenátem 200 g	177 CZK
1/2 jarního kuřátka pečeného s bylinkami, pyré z brambor a mrkve, grilovaná jarní cibulka	167 CZK
Grilované krůti prso na salátu z mladých listů s ředkvičkami a cukrovým hráškem, křepelčí vejce 250 g	157 CZK
DEZERT:	
dle denní nabídky	

☎ **+420 604 333 444**

REZERVACE@KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

WWW.KOZLOVNAUPLECHANDY.CZ

pondělí 29. dubna
od 19.30 hod.

Dům kultury Protivín

Miloš Meier

Bubenická show

DRUMMING SYNDROME

Vstupné 200 Kč, prodej a rezervace: tel. 734 271 080

Žít v čistém městě...

Každý chce žít ve městě, které je čisté. Ostatně „čisté město“ bylo i častým předvolebním slibem mnohých stran. Ovšem právě čistota města je i nadále jedním z hojně diskutovaných témat. Jsem členem několika skupin na Facebooku, které se týkají Písku, a obrázek s místem, které rozhodně není uklizené, se objevuje poměrně často. Bohužel.

Problém, který byl velice často diskutován, jsou přeplněné popelnice. Odhalit příčinu tohoto problému je poměrně jednoduché. Moc odpadu a jeho málo časté vyvážení. Chápu, že je pro občany poněkud frustrující, když řádně třídí odpad, pak jdou k popelnici, ta je přeplněná a jejich odpad se tam už zkrátka nevejde. V takovém případě je pak onen odpad odložen u popelnice s tím, že bude odklizen při vyvážení popelnic.

Prvním problémem je, že popelnice obložené taškami nepůsobí příliš estetiicky, a za další – ono vyvážení nemusí být hned. Odpad se tak roznese po okolí a nepořádek je na světě. S rostoucí spotřebou roste i objem odpadu a městské služby na toto měly reagovat. Jelikož jsou zprávy plné jen negativních informací a kritiky, je na tomto místě ocenit rozhodnutí rady města, která schválila navýšení rozpočtu pro městské služby – odpad by tak měl být vyvážen častěji, a to ve všechny dny v týdnu včetně neděle. Kromě této dobré zprávy je nutné zmínit i to, že Písek patří dlouhodobě mezi města s nejlépe

třídícími občany. Jen tak dále. Další nešvar, na který jsem pravidelně upozorňován více lidmi, je odpad válející se všude možné. Tento problém skutečně existuje a nejedná se o planou kritiku. Zde nemá moc smysl hledat příčinu, neboť ta je jasná. Někteří lidé zkrátka nemají základní návyky a chybí u nich povědomí o tom, že odpady mají být vyhazovány na místa k tomu určená. A tak odpad můžeme potkat všude možné, v lese, v okolí cyklostezek, silnic či bohužel také na březích řeky Otavy.

Asi není nikdo z nás, komu by se tento stav zamlouval. Zatímco první problém přeplněných popelnic se snad podařilo vyřešit, je otázkou, jak řešit tento problém druhý. Jedno z řešení, kterého jsem často svědkem, je nepořádek nafotit, zveřejnit a postěžovat si, jak se město vůbec nestará o čistotu navzdory deklarovaným předvolebním slibům. Taková fotka na Facebooku vyvolá řadu souhlasných komentářů a nářků nad vedením města. OK, i toto je možnost, není to však možnost jediná.

Jsou lidé, kteří si uvědomují, že není v silách městských služeb sbírat každý papírek a jezdit na každé zavolání. V České republice se několikrát do roka koná akce Uklidme Česko a konkrétně

v Písku se pak koná akce Uklidme Písek a okolí Otavy. Za pořádání a účast na takovýchto akcích všem, tedy organizátorům i účastníkům, děkuji. Poslední doba je plná samých dobrých zpráv. Nejsou to jen akce takto pravidelně organizované. V posledních týdnech se na sociálních sítích šíří výzva týkající se tohoto problému. Po Plank challenge či Ice bucket challenge je tu nová výzva založená Byronem Romanem, a to akce Trashtag Challenge.

Sociální sítě nejsou jen místem, kde se objevují výzvy dosti nesmyslné, jako pojíždání pálivých papírek, ale i výzvy užitečné, jako je tato. Autor takové výzvy vyfotí místo znečištěné odpadky, toto místo následně sám uklidí a svým počinem se pochlubí a nominuje další lidi. A tak jsou takto řetězově uklizena místa po celém světě, Českou republiku nevyjímaje. Každý člověk může přispět k čistšímu městu. Je na něm, jakou formu zvolí. Ať již pouhým kritizováním, či tím, že si natáhne rukavice, vezme plastový pytel do ruky a obětuje třeba jen hodinu svého času.

Dobrovolnou aktivitou uvědomělých lidí nelze zbavovat příslušné orgány odpovědnosti za čistotu a pořádek ve městě. Občané nemohou suplovat činnost městských služeb, ale zároveň je nutno si uvědomit personální, časovou a finanční limitaci této organizace. Každý člověk může udělat něco pro zlepšení životního prostředí. Stejně tak každý člověk může k pořádku města přispět svým vlastním dílem.

MICHAL ČAPEK

Člen Zastupitelstva města Písku za ANO 2011

200 let stará kamenná písecká památka

Málo známá písecká památka, které příští rok bude 200 let, se nachází v Komenského ulici na místě středověkého parkánu, tedy v prostoru mezi zaniklými hradbami.

Jde o lavici s letopočtem 1820, vyrobenou z jednoho kusu migmatitu, uprostřed které je otvor pro mohutný jasan ztepilý. Její rohy jsou podepřené kamennými sloupky.

Archivář Jiří Pešta zjistil a publikoval v Jihočeském sborníku historickém, že se s velkou pravděpodobností původně jednalo o kamenný stůl, odkoupený v roce 1834 pro tehdejší školní zahradu od Jakuba Brabence za 12 zlatých konvenční měny. Stůl měl na ovocné zahradě sloužit při výuce ovocnářství. Školní zahrada byla na počátku padesátých let zrušena a po tomto datu lze nejspíše datovat zasazení jasanu do středového otvoru, který možná již v původním kameni byl.

V minulosti naši předci o tuto píseckou zajímavost pečovali, a jak se zvětšoval průměr kmenu stromu, tak rozšiřovali otvor v kameni. Péče o strom ale časem ustala a jeho kmen vrostl do kamenné desky, kterou roztrhnul na dvě poloviny.

V Písku se předtím říkalo, že až kámen praskne, tak bude konec města. Jak je vidět, nic se nestalo. V současnosti je sice jasan na seznamu památných stromů, ale je patrné, že již není v dobrém zdravotním stavu. Je otázka, nakolik se v době sucha zalévá. Jen doufám, že až strom dožije a bude pokácen, tak bude kamenná lavice s letopočtem 1820 opravena a bude v ní zasazen náhradní jasan.

JIŘÍ FRÖHLICH, archeolog

BEZPLATNÁ DLUHOVÁ PORADNA

- bezplatné dluhové poradenství
- konsolidace půjček
- zastavení exekucí

ZPRACOVÁNÍ ŽÁDOSTI O POVOLENÍ ODDLUŽENÍ INSOLVENČNÍM SPRÁVCEM

Velké náměstí 4, Písek
ÚT, ČT 14 – 16 hod
nebo po tel. domluvě

Tel: 725 828 814
602 134 647

Email: info@ab-finance.cz
AB finance s.r.o., www.ab-finance.cz

Zastupitelé zamítli bazén pod lesárnou – bude v kasárnách, kde s ním ale architekti nepočítali

Pokud byl někdo přesvědčen, že téma bazénu už je tolikrát podrobně probrané a odhlasované, že nás nic nemůže překvapit, rozhodně se mýlí. Zatímco minulý zastupitelstvo jeho umístění v bývalých Žižkových kasárnách zamítlo, přestože to byla prioritou tehdejšího místostarosty Josefa Knoty, tak současní zastupitelé zaveleli čelem vzad a zcela změnili běh píseckých dějin.

Mimořádné jednání zastupitelů, svolané na čtvrtek 4. dubna, mělo mít původně jen jeden bod – řešení prostoru bývalých Žižkových kasáren. V materiálech pro jednání a v programu se ale objevil ještě jeden bod: plavecký bazén pod lesnickými školami. Zastupitelé po dvouhodinové, místy bouřlivé diskusi stavbu pod lesnickou školou zamítli a zároveň schválili, že má začít příprava integrované stavby bazénu a všesportovní haly v jižní části bývalých Žižkových kasáren. Šlo o společný návrh zastupitelů Petra Hladíka (KDU-ČSL) a Michala Horáka (Piráti), který získal 18 hlasů – 66,6%.

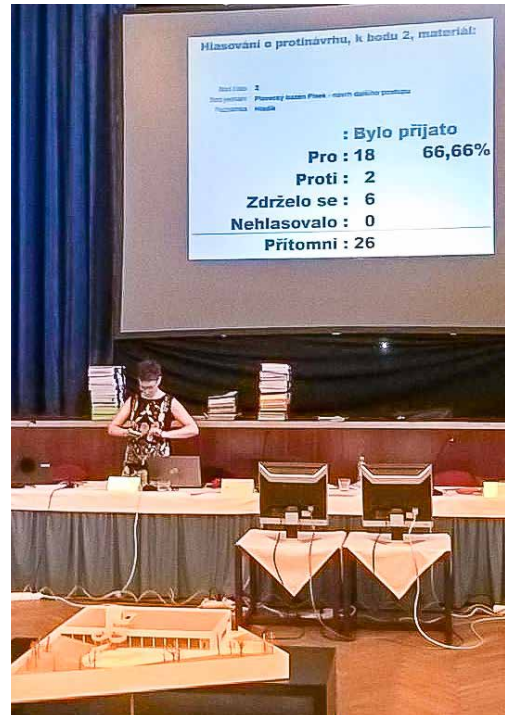
Stavba plaveckého bazénu se nyní ocitla znovu, po mnoha letech neuvěřitelných peripetií, v bodě nula. Do koše tak doslova letí dokončená projektová dokumentace za přibližně 15 milionů korun a obrovský kus práce, který přípravě projektu věnovala místostarostka Petra Trambová (TOP 09) a jí vedená pracovní skupina, jež na přípravě projektu pracovala déle než rok.

V průběhu diskuse padaly různorodé návrhy, například na úplné zrušení plánu na výstavbu nového bazénu – tedy soustředit se na rekonstrukci starého bazénu pod hradbami. Nakonec se ale zastupitelé napříč stranami rozhodli, že bazén bude doplněn do plánů na využití Žižkových kasáren. Na hodnocení tohoto poměrně nečekaného kroku je příliš brzy. Uvidíme, jak se budou záležitosti vyvíjet dál. Rozhodně nelze očekávat, že bychom si v novém bazénu zaplavali v dohledné době...

ZDENKA JELENOVÁ

PTEJTE SE ZASTUPITELŮ

Na adrese www.piseckysvet.cz/zastupitele najdete seznam zastupitelů města a můžete tu starostce a zastupitelům položit dotaz, který je obratem přeposlán adresátovi. Dotazy a odpovědi se zobrazují na webu, kde jsou archivovány. Pro zaslání dotazu není třeba registrace.

Těsně po hlasování byla vyhlášena přestávka a místostarostka Petra Trambová u předsednického stolu osaměla. V popředí vystavený model plaveckého bazénu, který měl vzniknout pod lesnickou školou.

Lesk a bída doby swingu

Elegantní dámy, galantní pánové a v baru houstne dým. Zavřete oči, swing přichází... Kam? Do Divadla Fráni Šrámka v úterý 23. dubna od 19 hodin.

Inscenace „Zavřete oči, swing přichází...“, kterou do Písku přiveze Divadlo v Řeznické z Prahy, kombinuje fakta a fikci. V prostorách Divadla v Řeznické sídlila na začátku 20. století věhlasná vinárna „V chaloupce“. Tam čas od času zavítal i charismatický Oldřich Nový. Touto inscenací se k nám vrací, aby zavzpomínal na dobu největší slávy filmových ateliérů na Barrandově.

Je láska jen Fata morgána? Sex, drogy a swing. Módní salon Rosenbaum a reklamy Baťa. Lesk a bída filmových legend a hvězd Barrandova. Adina ~ Lída ~ Miloš Havel ~ R. A. Dvorský. To vše za doprovodu swingových písní, které podtrhují atmosféru tehdejší rozporuplné doby.

Upozorňujeme diváky, že herci v rámci svých rolí během představení kouří.

FLER JARMARK: festival nápadů a prodejní přehlídka tvořivosti

Milovníci kreativity a ručních prací přivítají v sobotu 4. května od 9 do 16 hodin v kulturním domě v Písku už čtvrtý ročník Fler Jarmarku. Tato malá oslava kreativity našla své místo na slunci jak mezi návštěvníky, tak mezi prodejci, kteří se do Písku rádi vrací. Přijďte si vybrat s láskou a radostí ručně vyráběné oblečení, módní doplňky, přírodní kosmetiku, hračky pro děti nebo dekorativní předměty do domácnosti a mnoho dalšího. Fler Jarmark pořádá Centrum kultury města Písek a Fler.cz **-CK-**

MONTEA CZ s.r.o.

ELEKTROINSTALACE

DOBRÝ KONTAKT

(+420) 605 585 459

- Montáže, opravy a revize elektroinstalace
- EZS, EPS a kamerové systémy
- Hromosvody
- Strukturovaná kabeláž IT
- Klimatizace, tepelná čerpadla
- Centrální vysavače

HLEDÁME KOLEGY NA VŠECH POZICÍCH (ELEKTROMONTÉRY, MONTÁŽNÍKY)

MONTEA CZ s.r.o., ČIŽOVSKÁ 487, 397 01 Písek, www.montea.cz

Jaká byla 1. PECHA KUCHA NIGHT v Písku

Jedním slovem úžasná. Ve čtvrtek 4. dubna se konala ve sklepení Sladovny mimořádná kulturní akce.

Jak symbolické: první vystupující byl sám Žižka. Nebyl to ale mýtický Jan Žižka z Trocnova, po němž nesl jméno areál píseckých kasáren, nýbrž **Tomáš Žižka – scénograf, režisér, pedagog na pražské DAMU**, který má letos na starost dramaturgii Pískoviště, nově pod taktovkou Sladovny. Svým představením **konceptu hledání píseckých perel** odstartoval mezinárodní osvědčený formát setkávání PECHA KUCHA NIGHT – 20 obrázků, každý ve stopáži 20 sekund. Řečník tedy má celkem pouhých 6 minut a 40 sekund na své sdělení. Je to stručné, jasné a výstižné. Hned první řečník zabodoval a sklidl potlesk cca stočlenného publika.

Dalším řečníkem byl ostřílený matador, **ředitel divadla CONTINUO Pavel Štourač** z nedalekých Malovic u Vodňan. Letitou činnost jeho divadla snad není nutné podrobně popisovat. Při prezentaci představil svůj způsob práce na **letních site-specific projektech**, který již v roce 2013 realizovali právě ve sklepeních Sladovny. Potěšující je zpráva, že i letos v létě, v srpnu, se možná po letech vrátí do Písku, tentokrát do tajemných útrob opuštěné písecké vodárny. www.continuo.cz

Třetí v pořadí vystoupili **Radek Keclík a Ondra Ráffel** z písecké parkourové skupiny Family of move. Jejich koncept **Parkouru jako umění překonávání překážek jak fyzických, tak psychických** s aspektem na zaujetí především mladé generace oslovil přítomné a ne jen je. Ve spolupráci s městem se jim podařilo den na to na nábreží za Domovinkou otevřít první písecké parkourové hřiště – www.familyofmove.cz.

Před přestávkou ještě velmi vtipně a barvitě představil **Petr Mourek** své punkové akce v píseckých ulicích – hned dvě **rekonstrukce atentátů na Heydricha a J.F. Kennedyho**. V létě budete ve střehu, něco se opět chystá.

Po přestávce zastoupil **moderátor Tomáš Jiřík** nemocného principála Prácheňské scény Milana Kursteina s prezentací **živých obrazů** v rámci akce **O 14 dní dříve** ke 100. výročí vyhlášení republiky – prachenskascena.cz.

Již spící, v minulosti v Písku léta fungující projekt **Ukradená galerie** prezentoval její písecký kurátor **Vojtěch Blažek**. Pozoruhodný projekt dostal po letech kolečka a odpoutal se od Hala-bala Cafe, kde měl na stěně domu své původní působiště. Po následných uvedeních na několika veřejných místech v Písku je stále připraven na znovuoživení – ukradenagalerie.cz/pisek/.

Závěr patřil aktuálnímu projektu **Kameny zmizelých v Písku**, který prezentovala **Štěpánka Činátlová**. Cílem je položení dlažebních kostek s mosazným povrchem před domy obětí holokaustu, které ve spolupráci se studenty místní Střední zemědělské školy, Státním okresním archivem, Městské knihovny, Prácheňského muzea a Ústavu pro studium totalitních režimů společně zmapovali a následně vytypovali 10 kamenů – příběhů konkrétních lidí k osazení v našich ulicích. Teď chybí jediné, získat 120 EUR na realizaci každého z nich. K tomu má dopomoci vypsaná **veřejná sbírka na číslo účtu 115-8664590257/0100**.

Celou akci vynikajícím způsobem moderoval písecký divadelník a improvizátor **Tomáš „Jehně“ Jiřík**. Organizace se ujali studenti FAMO pod vedením Romany Pekárkové, která získala licenci pro organizování této akce v Písku. Vzala tím na sebe zároveň závazek uspořádat v Písku v tomto roce minimálně čtyři tato setkání. Prostory a technické zázemí poskytla Sladovna Písek o.p.s. Cílem není jen prezentovat zajímavé projekty, ale propojit a potkávat různé zajímavé lidi. A věřte, to se hned při první písecké PechaKucha velmi povedlo. Jen tak dál. Další, v pořadí druhá písecká PechaKucha bude přímo součástí Pískoviště a uskuteční se v **pátek 10. května**.

Text a foto MARTIN ZBOŘNÍK

Přijďte do knihovny na výstavu Kniha a literatura!

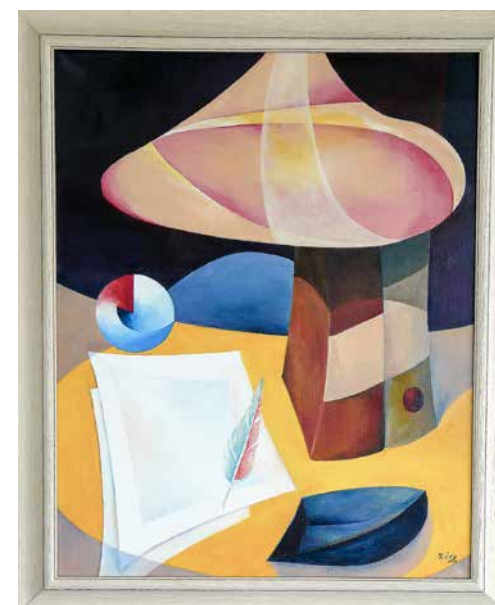
V pátek 26. dubna zahájíme v právě otevírané nové Městské knihovně Písek mezinárodní výtvarnou výstavu nazvanou **Kniha a literatura**. V novém výstavním prostoru se schází čtyřicet devět výtvarníků ze tří zemí, kteří v první akci zatím tříletého cyklu nabídnou přibližně stovku děl: maleb, grafik, fotografií, art quiltů, dokonce doplněných o kopii rukopisu Boženy Němcové.

Výstavu smíme nazvat mezinárodní, vždyť se jí kromě Jihočechů účastní třináct umělců z Bavorska – a nejen z partnerského Deggendorfu. Svá díla prezentuje také rovná desítka Slováků, většinou oceňovaných v rámci tamní výtvarné soutěže Výtvarné spektrum.

Mnozí ze zahraničních účastníků nevystavují v Písku poprvé, zúčastnili se přinejmenším výstavy před třemi lety ve Sladovně, která – jak jsme tehdy správně doufali – byla první vlašťovkou ve snaze umožňovat píseckému publiku hlubší vhled do práce někdy možná jen nedělních, vždycky však upřímných a nadevše nadšených tvůrců.

Drobné výtvarné výstavy se pořádaly i v dosavadní budově knihovny. Nyní však v Písku vzniká nová příležitost prezentace v rozsáhlejší formátu a s předem stanovenou dramaturgií. Zda vzniká zdravá soutěž v rámci zdejšího výtvarného dění, ukáže budoucnost. Škoda jen, že v píseckých médiích (chtělo by se říci: ani v těch) nemáme recenzenta, který by se programově věnoval posuzování vystav. Souborné publikace vznikající jednou či dvakrát za generaci to nespraví.

Proto bude nejlepší, když tento úkol převezmou návštěvníci výstav, kteří překonají hrůzu z nepopsaného papíru a sdělí své postřehy do

Andrej Rády: Naš prázdny listem papíru

knihy návštěvníků, jež která bude součástí každé výstavy pořádané v Naší knihovně Prácheňskou uměleckou besedou.

Andrej Rády, předseda P.U.B.

INZERCE

HLEDÁME: Průvodce v lesním klubu

- Do sovičkového týmu hledáme posilu, jejímž úkolem bude provázení skupinky předškolních dětí v krásném prostředí Píseckých hor.
- Úvazek 1–3 x týdně. Více info: tel. 608 146 088, www.u3sovicek.cz, e-mail: info@u3sovicek.cz.

Sladovna: Sto let výchovy ke svobodě

V pátek 12. dubna začala ve Sladovně Písek slavnostní vernisáž spojenou s vystoupením žáků a učitelského sboru ZŠ Svobodná putovní výstava **Waldorf 100**, která oslavuje jubileum waldorfské pedagogiky – sto let od vzniku první školy Rudolfa Steinera. Výstavu je možné navštívit až **do neděle 28. dubna**.

Foto Zdenka Jelenová

Tanec pro tvořivé: swing

Swing je tanec, který vznikl ve 20. letech minulého století v newyorském Harlemu. Vyvinul se smíšením několika stylů s výrazným vlivem jazzového tance, stepu a breakaway. Je to párový tanec, který se neomezuje pouze na nucené figury, ale dává prostor vlastní tvořivosti a inspiraci.

Svůj největší rozmach zažil ve 30. letech v proslulé taneční Savoy, velké jako jeden celý obytný blok. Živá hudba zde hrála každý den, někdy i dva big bandy. Bylo to místo spojující černé i bílé obyvatel New Yorku. V době bez televize bylo tancování v klubech nejdostupnější zábavou. Změna nastala ve 40. letech s nástupem televize. Měnila se hudba, big bandy se rozpadaly, tanečnírny zanikaly a swing byl převládán boogie-woogie a rock-and-rollem. Do Evropy se swing dostal během druhé světové války, stejně jako rock-and-roll. Po válce pak byl u nás zakázán. V současné době se však začíná vracet a stává se velmi populárním po celém světě.

Swing má houpavé frázování, tzv. shuffle. Hraje se ve 4/4 taktu. Mezi legendární swingové a jazzové big bandy patří orchestr Glenna Millera a jeho fenomenální klarinet. Mezi další známé big bandy lze počítat big band Beny Goodman, Jimmy a Tommy Dorzeyových a Woody Hermana. U nás se proslavili R. A. Dvorský a jeho Melody Boys, orchestr Karla Vlacha a v dnešní době big band Felixe Slováčka a Melody Makers Ondřeje Havelky. Poči-

tat sem můžeme i orchestr Gustava Broma. Mezi zpěváky pak swing nejvíce proslavili Američan Frank Sinatra, u nás pak Karel Hála, Eva Pilarová a v dnešní době Jan Smigromator a Dasha.

Když si majitelka taneční školy Arte Dance Tereza Večerková přečetla mé minulé zamyšlení nad úlohou žen, řekla mi, že je zvědavá, jestli také napíši něco o úloze mužů. Aby to tedy bylo spravedlivé, pokusím se. Hlavně se budu snažit popsat věci s pokorou, protože kdo si nelže do vlastní kapsy, musí připustit, že nemá ve všem pravdu a zdaleka nemá všechno ve svých rukách. Ve skutečnosti je ta naše cesta životem spíš nepřetržitým vykládáním životní reality. Většina z nás, mužů, kteří jsme už v životě něco zažili a párkrát si pěkně nabili hubu a hlavně, kteří jsme ochotni si to přiznat, mi dá na konci mého zamyšlení jistě za pravdu. Život není přímočará linka, ale pěkně klikatá cesta. Je plná chybných rozhodnutí, slepých cest a neplánovaných oklik. Jiří Korn v jedné své písni zpívá: „Louky a stráně poseté kvítím jsou krásné díky zlu bodláků,“ a ve druhé: „Jednou je

hůř, jednou je líp, život tě nejdou povznést i skříp, jednou jsi nic, jednou jsi král, zbývá jen jediné, táhnout to dál.“ Rozhodující je se s touto polaritou naučit žít a především umět si nahlas přiznat svou omylnost. Chyby prostě k životu patří a jsou lidské. Důležité je se z nich poučit a vyvarovat se dalším. J. A. Komenský napsal: „Šťastný je člověk, který se poučí na chybách druhých.“

Jednou z našich špatných mužských vlastností je ješitnost, která se projevuje tehdy, když pokládáme sami sebe za zázračné myslitele, kteří se nikdy nemýlí. Kdo si svou omylnost nepřipustí, žije v omylu trvale. Měli bychom najít odvahu k činům, u kterých ne vždy víme, jak dopadnou, a nebýt překvapeni, že se někdy nepodaří. Nevadí. Vadilo by, kdybychom nic nedělali.

Pánové, dovedu si představit, že přijдете domů a řeknete své partnerce: „Moje milá, na plakátech (internetu) jsem viděl, že otevírají taneční kurz pro dospělé (začátečníky, pokročilejší, pokročilé), a já bych byl rád, kdybychom ho spolu absolvovali.“ Anebo přijde-li s podobným návrhem vaše partnerka, nesmázneme jej, nebo dokonce neprohlásíme: „Ty ses zbláznila, co bych tam dělala?“ Jděte a udělejte své partnerce radost. Přemozte svou ješitnost a obavou, že budete muset udělat něco, co umí vaše partnerka lépe, anebo že se vám budou vaši kamarádi posklebovat. Výsledek kladného rozhodnutí a vašeho „ano“ stojí za to. Něco o tom vím.

ZDENĚK BENEŠ

15.- 17. 7. 2019
Taneční škola Arte Dance

pořádá
Dětské taneční léto

Cena: 1200,- / Osoba

Lektorka: Tereza Večerková (finalistka Mistrovství ČR, trenérka III. třídy)
Latinskoamerické a standardní tance,
moderní tance, hry, procházky
www.arte-dance.cz
722 610 371

Taneční škola Arte Dance
ve spolupráci s Městem Písek
za doprovodu kapely

Tanec v ulicích města Písku
V pátek 10.5.2019
16:00
u Mozarta

Přijďte se každý, kdo má rád hudbu a tanec.
Průchod městem začne u Mozarta a skončí u Nové knihovny.
Chacha, Jive, Valčík a další.

Za nepříznivého počasí se akce nekona

Přijďte si zatančit do ulic!

Vážení čtenáři, taneční škola Arte Dance ve spolupráci s městem Písek a Sladovnou pořádá při slavnostech Pískoviště v pátek 10. května odpoledne tance v ulicích města. Začátek je naplánován na 16. hodinu odpolední na náplavce pod kávnou Mozart u pískových soch. Odtud pak půjdeme přes starý most do parku, průchodem u Reinerů na Havlíčkovu náměstí a tancování zakončíme na Alšově náměstí před nově otevřenou městskou knihovnou. K tanci bude hrát živá kapela Jazza Nostra z Českých Budějovic. Tančit budou frekventanti taneční školy, ale pokud bude kdokoliv chtít, může se přidat. Akce je pořádána na počest pana doktora Milana Becky st., který celý svůj život zasvětil popularizaci společenského tance. V případě špatného počasí se bohužel akce nebude nemůže uskutečnit.

TIPY Píseckého světa z kalendáře akcí

Písecko je dějištěm mnoha kulturních, společenských a sportovních akcí různého typu pro rozličné publikum – celý přehled by se sem nevešel, ale přinášíme vám TIPY, které vybírá redakce Píseckého světa. Pokud chcete některou svou akci v tomto prostoru zviditelnit, obraťte se na nás pokud možno s předstihem, e-mailem: redakce@piseckysvet.cz.

SENIOR POINT ZVE:

Úterý 23. a 30. dubna od 9:00 h., klubovna DFŠ

Jóga pro seniory

Pod vedením Radky Tomanové, akreditované cvičitelky MŠMT. S sebou si vezměte dobrou náladu, cvičební úbor a podložku.

Každé úterý až do prázdnin.

50 Kč pro držitele Senior pasu, ostatní 70 Kč
Úterý 30. dubna: Putování s Jiřím Hladkým – poznáváme kostely a jiné sakrální památky v okolí Písku. Odjezd busu 9h, sídliště Jih 9.15.

Adresa: Tylova 69/8, 397 01 Písek, vchod z boční strany divadla – předprodej vstupenek.

Tel.: 382 734 722,

www.centrumkultury.cz.

Neproměškejte první ročník Sousedského setkání

Nadace Via ve spolupráci s firmou Sonnentor letos vyhlásila 1. ročník Sousedského týdne ve dnech 20. – 26. května, ke kterému se připojuje i dobrovolnické centrum Bonum při Oblastní charitě v Písku svým Sousedským setkáním na dvoře římskokatolické farnosti ve středu 22. května od 15 do 18 hodin. Přijďte s námi posedět, vyměnit si názory z různých oblastí života a strávit společně příjemný čas. Občerstvení je zajištěné, nicméně vítáme i Vaše pochoutky :-). Společně s vámi chceme ukázat, že Česko je plné sousedství, kde to žije!

MARKĚTA CHLÁDKOVÁ

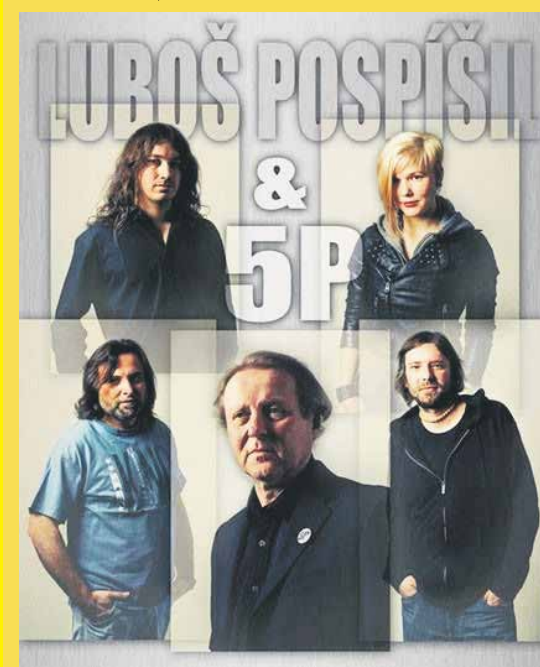
3v1 ~ Talk show

Z internetové televize do divadla. To je cesta trojice komiků Nikol Štíbrové, Veroniky Arichtevy a Martiny Pártlové. Třech kamarádek, které se prý potkaly náhodou a začaly natáčet úspěšný pořad 3v1. V něm si dělají legraci z nejrůznějších životních situací, ale především samy ze sebe. Pořad sklídl nebývalý úspěch. Spojení těchto dam je fenoménem ve světě humoru a válkuje

internet, sociální sítě i poslechovost Evropy 2. A nyní máte možnost vydat se do divadla a užít si jejich humor živě! Návštěvníci talk show si užijí neopakovatelnou atmosféru a jedinečný humor Tři v jednom. V Divadle Fráni Šrámka v Písku si pořádnou porci zábavy můžete naservírovat už 2. května od 19:00 hodin. Lístky zakoupíte na www.centrumkultury.cz nebo v KD, divadle a kině Portyč. Délka programu je 2 hodiny a talk show je zakončena autogramiádou. -CK-

TIPY DIVADLA POD ČAROU

pátek 26.4.

Legenda české beatové scény Luboš Pospíšil přijíždí po dvou letech do Podčáry s celou kapelou. Mirek Linhart (Yo Yo band, Žáha...), klavírista a kapelník Ondřej Fencel (těž Schodiště, Hromosvod, V. Merta, Marsyas...), bubenice Pája Táboříková (těž Payanoia, Jasná páka) a baskytarista Martin Štec (ex-Vltava).

sobota 4.5.

Brněnská artrocková legenda Progres 2 oslavuje padesát roků existence. V prvních letech užívala název The Progress Organization a z tehdejší sestavy dodnes zůstali Pavel Váně a Zdeněk Kluka. Od roku 1971 začala vystupovat jako Barnodaj a Progresem 2 se stala v roce 1977. V sestavě Pavel Váně (kytara, zpěv), Roman Dragoun (klávesy, zpěv), Zdeněk Kluka (bicí, zpěv), Miloš Morávek (kytara) a Pavel Pelc (baskytara, zpěv) vydali nové album Tulák po hvězdách. O hudbu se postarali členové kapely, texty na motivy románu Jacka Londona z roku 1915 napsali Martin Kudlíčka a Ivan Petlan.

www.podcarou.cz

www.facobook.com/divadlopodcarou

Notovou osnovou za Václavem IV.

Lucemburkové, Přemyslovci, Habsburkové... Baví vás historie, nebo naopak víte, že se vám z hlavy už leccos vykouřilo? Pak máte ideální příležitost si své znalosti doplnit nebo rozšířit. Nebojte, nepoženeme vás zpět do školních lavic. Ale pozveme vás na zajímavé hudební pásmo do **koncertní síně Trojice, neděle 28. dubna od 18 hodin – Kodex o Václavu IV.**

Hudební pásmo s průvodním slovem o Václavu IV. připomene 600. výročí smrti římského a českého krále. Pásmo je provázeno slovem přibližujícím posluchačům vládu Lucemburků v českých zemích. Připomíná život krále Václava IV., historický obraz jeho osobnosti, vznik husitství za jeho vlády, ale i legendu o sv. Janu z Pomuku.

Na akordeon zahraje Jitka Baštová, na loutnu Jindřich Macek. V pořadu zazní skladby z rukopisu Vyšebrodského a jiných rukopisů z počátku 15. století, výběr z Jistebnického kancionálu,

kompozice V. Capiroly, D. Scarlatiho, L. Boëllmanna, J. Macka a dalších autorů. Gotická hudba je podána v netypickém souznění koncertního akordeonu a loutny.

Prodej kabinek a velikonoční koupání

Návštěvníci plovárny, kteří používají kabinku již více sezón, budou mít možnost si ji opět přednostně zakoupit na pokladně plaveckého stadionu v časech jeho provozní doby, a to ve dnech od 15. 4. do 13. 5. Zbýlé kabinky se budou prodávat po otevření plovárny na její pokladně. **Plánovaný termín zahájení letní sezóny je ve středu 15. května.** Ceny jsou stejné jako v předchozím roce. Více informací zde: <http://www.ms.pisek.cz/plavecka-zarizeni>.

Upozorňujeme, že permanentka na plovárnu je bez nalepené fotografie držitele neplatná! **Provoz plaveckého stadionu o Velikoncích:** V pátek 19. 4. a v pondělí 22. 4. bude otevřeno pro veřejnost od 13 do 19 hodin.

LENKA GAREISOVÁ, Městské služby Písek

Výstava Včela se stala jednou z nejúspěšnějších! Od listopadu ji navštívilo 30 tisíc lidí

Výstava Včela se ve Sladovně pomalu loučí. Navštívit ji lidé mohou do 28. dubna. V pátek 10. května, v rámci letošního Pískoviště, ji nahradí nová výstava s názvem Góóól, na níž spolupracuje i bývalá ředitelka Sladovny Tereza Dobiášová.

„Výstava Včela se stala jednou z těch nejúspěšnějších za celou existenci Galerie hrou. Od 21. listopadu do ní zavítalo 30 tisíc návštěvníků,“ říká ředitel

Sladovny Adam Langer. Za výstavou stojí mladá autorka Kateřina Hadravová, která se tak snažila dětem i jejich doprovodu přinést zajímavé pohledy

na včely a na organismus včelstva ve snaze porozumět jeho tajemstvím.

„Hlavní poslání výstavy pro mne je, aby si děti vyzkoušely být včelkami. Aby si k nim získali vztah a více je vnímali i v běžném životě. Výstava není primárně didaktická, ale spíš se snažíme od dětí získat pozitivní vztah ke včelám, k přírodě, k rostlinám a celému svému okolí. Snažila jsem se používat různé materiály a tím, že kombinuji různé průhledy, mohou návštěvníci v nějaký moment zahlédnout svět stejně tak, jak ho vidí včela,“ přibližuje význam výstavy výtvarnice.

Výstava ale jistě nebyla veřejnosti představena naposledy. „Jednám s institucemi i galeriemi a věříme, že o tuto úspěšnou expozici bude brzy zájem,“ říká Adam Langer.

Nyní už se ale Sladovna připravuje na zbrusu novou výstavu s názvem Góóól, která se veřejnosti slavnostně představí během letošního Pískoviště – v pátek 10. května.

„Nová výstava s fotbalovou a hrdinskou tematikou bude vycházet z knihy vydavatelství Yinachi a spisovatele Ondřeje Fučíka. Výstava vzniká ve spolupráci s Terezou Dobiášovou jako kurátorkou, zabývá se hrdinstvím fotbalistů napříč historií českého fotbalu a přístupná bude až do září,“ dodává ředitel Sladovny Adam Langer.

KRISTÝNA BARCHINI

INZERCE

MĚSTSKÁ KNIHOVNA PÍSEK
SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ
PÁTEK 26. DUBNA 2019

Program na pátek 26. 4.

- 13:00 stříháme mašli
- 13:15 slovo ředitele knihovny, zástupce města, architekta,
- recitace žáků ZŠ a MŠ Kluky
- 14:00 komentovaná prohlídka
- 15:00 beseda s ředitelem
- 15:30 vystoupení pěveckého sboru 15. MŠ, Tanečního centra Z.I.P. a pěveckého sboru Sonitus Písek
- 17:00 vernisáž mezinárodní výstavy Prácheňské umělecké besedy
- Hudební doprovod Písecký komorní orchestr pod vedením Oldřicha Vlčka

Program na sobotu 27. 4.

- 10:00 setkání se spisovatelkou Ester Starou v dětském oddělení, představení knihy Ó. ó. ó. vojáček!
- 12:00 vernisáž výstavy ilustrací výtvarníka Milana Stareho ve foyer knihovny
- Hudební doprovod Petr Putna

MĚSTSKÁ KNIHOVNA PÍSEK

STROM SETKÁVÁNÍ

AKTUÁLNÍ PROGRAM:

Čt. 18. 4., 19:00: Mužský kruh

Pond. 23. 4., 19:00: Osho meditace

Pondělí 23. dubna v 18:30 až 21:30: Nový ženský kruh – cena: 300,-, pořádá Dita Macháčková

27. – 28. 4., 9 – 18:00: Easy touch

Sobota 18. 5., 13 – 18:30: Konstelace a pohyby duše. Cena 500,- bez vlastní konstelace, 800,- s vlastní konstelací, pořádá: Dita Macháčková

STÁLÝ PROGRAM:

- Meditace, cvičení, konzultace – Dita Macháčková, dita.machackova@volny.cz
- Hatha jóga – Jana Kozová, www.jogapisek.cz
- Fyzioterapie, masáže – Michaela Martínková, www.fyzioterapeutka.com
- Poradna ájurvédy, ájurjóga – Radoslav Nahálka, www.ajurveda.cz
- Slunce ve skle – Marmelády, čatni a sirupy Katky Čápové, kacabacapova@seznam.cz
- Výuka hry na kytaru a ukulele – Jirka Macháček, info@strom-setkavani.cz

Keltská noc odnese zimní chmury, rozzáří budoucnost

Pálit 30. dubna čarodějnice můžete na každém rohu. Keltskou noc ale zažijete jen na zahradě kulturního domu v Písku. Po vzoru starých Keltů budeme symbolicky pálit vše nepotřebné a zatěžující, skákat a tančit okolo ohně, putovat za pokladem pomocí tajemných run, připravovat se na příchod času lásky a samozřejmě také dobře jíst, pít, zpívat a tančit. To vše od 16:30.

V průběhu odpoledne se můžete těšit na tanec lásky a tanec vzpurné rebelky v podání tanečního klubu Torra Písek, čtení keltské balady pod starým ořešákem, lukostřelbu, válečné líčení, míchání bylinek, ražbu keltských znaků do kožené přívěsku, jízdu na koni a mnoho dalšího. Program je vhodný především pro rodiče s dět-

mi. V případě velmi deštivého počasí se akce přesune do Kulturního domu.

- 16:30 zahájení programu *Keltské noci*
- 17:30 tanec lásky – Torra Písek
- 17:45 čtení keltské balady pod starým ořešákem
- 18:00 soutěž v přetahovaně
- 18:30 tanec vzpurné rebelky – Torra Písek
- 18:50 losování a vyhlášení soutěže runových hádanek a vyhlášení nejlepšího dobového šatu.
- od 19 do 21 hodin vystoupí kapela Shivers.

Po celé odpoledne (16:30 – 19:00) bude zároveň probíhat: Oheň, keltská hra KUBB, lukostřelba, válečné líčení, míchání bylinek, kreslení keltských symbolů, hledání pokladu starých run, zbavování se svých strachů, ražba keltských znaků do kože-

ného přívěsku, jízda na koni pro děti, hádanky v runách, květiny nejen pro zamilované, ukázka keltského jídla, výroba řetízku z drátěné košile. Občerstvení dávné doby zajištěno. -CK-

KONCERTNÍ SÍŇ TROJICE V PÍSKU

Jindřich Macek & akordeon Jitka Baštová

Kodex o Václavu IV.

připomeneme si 600. výročí smrti římského a českého krále, lucemburského vévody, markraběte braniborského, syna Karla IV. pásmem slova a hudby...

v pořadí zazní skladby z rukopisu Vyšebrodského a jiných rukopisů z počátku 15. století, výběr z Jistebnického kancionálu, kompozice V. Capiroly, D. Scarlatiho, L. Boëllmanna, J. Macka a dalších...

28/4 NEDĚLE 18:00

www.centrumkultury.cz

KULTURNÍ DŮM / ZAHRADA

30/4 KELTSKÁ NOC

16:30 – 21:00

oheň / hledání pokladu / tvorby dílnička / vikingské malby na obličej / soubor hry / medovina a keltské dobroty / kapela Shivers

> VSTUP JE ZDARMA <

DDM PÍSEK

www.centrumkultury.cz

Městská knihovna v Písku patří svým rokem založení – 1841 – k nejstarším v Čechách. Dlouho sídlila v krásném gotickém domě, který zdobí..../TAJENKA/. Řešení zašlete **NEJPOZDĚJI VE ČTVRTEK 25. 4. VE 12 HODIN** e-mailem: redakce@piseckysvet.cz nebo vhodte do schránky: Budějovická 102/5, Písek (u vjezdu do vnitrobloku Budovcova). Připojte své jméno a telefon!

Z 35 správných odpovědí z minulého čísla jsme vylosovali Jana Rataje, který získal vstupenky na koncert skupiny Jananás. Jan Měšťan z Nakladatelství J&M vylosoval další dva výherce, Marii Deméňovou a Libora Šedivého, kteří získávají jeho vlastní titul Písecká spojka Krále Šumavy.

V čísle 8 soutěžíme o další dvě knihy z Nakladatelství J&M – Můj báječný život od autorky Kateřiny Etrychové. Ve hře jsou také dvě vstupenky na hudební pásmo Kodex o Václavu IV, 28. dubna v Koncertní síni Trojice.

POMŮCKA: BOVERI, NAOS, NDAO, NER, OBOE, ODRON, PSS, STUPKA	ČÁST USTÍ NAD LABEM	KRUH	CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO		SVĚTOVÝ POHÁŘ	BUŠENÍ SRDCE	RUSKY RANO	ZAČÁTEK TAJENKY	ČÁSTI NOHOU	ZPRÁVA		NUŽE	POZDRAV	ZVNITŘKU PRYČ	SOK	ANGL. PŘED- LOŽKA
KOPNUTÍ				NAŠ DIRIGENT							ČÁSTI VESNIC					
TEN I ONEN				KOSTEL V BRNĚ POLSKÁ ŘEKA							STAROŘEC. KRUHOVÁ BUDOVA SÍDLO BOHA ODINA					
PLAVIDLO					ÚZKÝ PRUH MOŘE MEZI VYBĚŽKY PEVNINY KMIT						REZIGN. SOUHLAS AFRICKÝ SUDOKO- PYTNÍK					ANGL. ONA
OKOLO						SKLIZENÉ ČESÁNÍM PŮVODNÍ DÍLO								DOUŠKA V DOPISE MEDIKA- MENT		
ODBOBNÉ UCILISTÉ			MODEL AUTOMO- BILKY KIA ŘÍMSKY 495				CHEM. SLOUČE- NINY NEMOC KLOUBŮ						TĚLO- CVIČNÝ PRVEK TAŽNÁ RYBA			
VELMI KRÁTKÉ VLNY				KRKÝ SMYSLOVÝ ODRAZ SKUTEČ- NOSTI						DILČÍ ČESKÉ MĚNOVÉ JEDNOTKY OBYVATELÉ LAŠSKA						
	ROZHL. A TEL. SPOL. FILIPÍN	ROZHL. ZKR. (DLOUHÉ VLNY) BAVORSKÁ HORA			ODLIŠNÍ (SLOV.) STARO- ŘECKÝ BŮH VÁLKY				PODBRA- DEK JÍST (DĚTSKY)						TVOŘIT SOCHU	PILOTI
VOZKOVO CITO- SLOVCE			ČARODĚJ- NICE HRÁČI NA VARHANY					ČESKÝ BÁSNÍK (FRANTIŠEK, 1901-1949) EMENTAL						INIC. HEREČKY LAURINOVÉ OPĚT		
NĚMECKÝ ZOOLOG							CHLAPECKÉ JMÉNO ATOL VE VELKÝCH SUNDÁCH					HOBOJ NELÍ- TOSTNÁ				
2. ČÁST TAJENKY											OBLÍČEJ (EXPRE- SIVNĚ) NÁDOBY NA VODU					
	CHEM. ZN. LAWRENCIA SPZ NOVÉ ZÁMKY			GYPS NA ÚČET						INIC. HERCE RODENA ZN. RHENIA			ANGL. SÁČEK MOUČNÍK			
NEOBLE- ČENÁ					POPĚVEK ANGL. ZKR. ROKU			ZPRÁCHNI- VĚLÉ DŘEVO MALÁ VLNA						ZN. TITANU MALÁ RÁNA		
ZNAMENÍ (MN. Č.)						INICIÁLY HERCE VETČEHO INIC. MONTANDA		POČÍTAČ. KLÁVESY OCHRÁN- KYNĚ ŘÍMANEK							ČESKÝ HUD. SKLADA- TEL	ČIN. OÁZA
	ANGL. LÁZNĚ	DOUPATA ANGL. TUNA					ŘÍMSKY 51 EL. NABITÁ ČÁSTICE			KONEC TAJENKY LOTERNÍ LÍSTEK						
TEMNÁ PLOCHA ZA OSVĚTLE- NÝM TĚLESEM					UPLYNULÁ DOBA STARŠÍ VZTAŽNÉ ZAJMENO							ALKENOL ZN. VOLTAM- PÉRU				
ČEST						OTVOR VE ZDI					COP					
ION SE ZÁPOR- NÝM EL. NÁBOJEM						ČÁST ŘECKÉHO CHRÁMU					ZNAČKA AMERIC- KÝCH POČÍTAČŮ					

Omamná vůně kávy rozlévala se v ulicích Písku

Hned po otevření do muzea zaslané obálky se dvěma papírovými pytlíky jsem věděl, o čem bude další kulturně historický článek do rubriky Píseckého světa. V kanceláři v tu chvíli omamně zavoněla káva. Ač sáčky s černouškem a nápisem „Otilie Klicmanová, Písek – vlastní pražírna kávy“ snad sama majitelka koloniálu plnila před více než sedmdesáti lety, příjemná aroma z nich dodnes nezmizelo.

Jeden z mnoha pytlíčků na kávu firmy Josefa Zemana, sbírky Prácheňského muzea

Poprvé je káva v Evropě zaznamenána v Benátkách roku 1615 a brzy se rozšiřuje po celé Evropě. U nás se zpočátku prodávala v lékárnách jako léčivo. Ostatně i motto na druhé straně pytlíčků zní: „*Ne- budete stonat, nebudete mřít, když budete dobrou kávu od Klicmanů pít.*“ O blahodárných účincích nápoje na lidské zdraví se však vedly vášnivé spory, mnohé z inzerátů v píseckých denících tak raději doporučovaly míchat kávu napůl s kávou žitnou. Oblíbě se zvláště těšila Výdrova žitná káva, která se prodávala po celých zrnkách pod dohledem spolku „Český Kneipp“ a na skladě v Písku ji mělo hned několik obchodníků. Mnozí, a nejenom ti, kteří chtěli ušetřit, radili pít pouze kávu sladovou, fíkovou nebo cikorku. Přesto mlýnky či pražičky kávových zrn patří mezi nejhojnější muzejní exponáty. V Písku tomu není jinak. Konkurence prodejců zde byla, hlavně od roku 1918, obrovská.

Josef Zeman pražil svoji kávu dvakrát týdně. Měl svůj „odborný obchod kávou“ na třídě Národní svobody, a jak sděloval svým zákazníkům „...*ku pražení běru jen nejvydatnější a nej- jemnější druhy kávy surové, když byly předem po- kud se týče chuti pečlivě vyzkoušeny. Ručím tudíž úplně za pravou chuť.*“ O tom, že to s výrobou kávy myslel vážně, svědčí veliké množství druhů a různých velikostí dochovaných pytlíků, do kterých vysypával svůj voňavý sortiment.

Denně pražil svou kávu Jan Jůzek v Heydukově ulici, který ji pak zájemcům zasilal v pětikilových

poštovních balících. Zákazníky lákal na příznivé ceny a kávy jím nabízené se jmenovaly Santos, Domingo, Bogota, Portorico, Java nebo velejemná Montelanos. Omamná vůně se po ulicích v Písku vinula z mnoha dalších pražírén. Jedna z nich stávala na Převorce, tedy v dnešní ulici Ševčíkově, kde kávová zrna hnědla pod rukama F. J. Hlaváčka. Jeho příběh je popsán v jedné z kapitol knihy Příběhy starých píseckých domů III. Podnikavý ob- chodník, honosící se přímým dovozem kávy i čaje a zároveň prodávající pražskou Kulíkovu Kávu, sídlil nejprve na Alšově náměstí. Již zde jeho ob- chod nesl označení „*první elektrická velkopražírna kávy.*“ V muzeu dochované pytlíčky jsou s adresou na Velkém náměstí, kam záhy přesídlil, a hlavičko- vé papíry z konce let třicátých jsou již z Převorky. Zde vlastnil Hlaváček dům, ve kterém kromě pro- dejny měl i malý zahradní přístavek, ve kterém ona velkopražírna fungovala. Na žitnou kávu se speci- alizoval prodejce Karel Lacina. Jeho nabízená po- chutina byla vyrobena z „...*jakostního, u nás vypěs- tovaného žitečka. Jest odborné sladovaná sterilním způsobem upražená a po upražení znovu čištěna na zvláštním stroji, který ji zbavuje plevele, hlavně však kaminků, takže kávový mlýnec vůbec netrpí.*“

Poklidné popíjení lahodných nápojů v Písku na- rušil v roce 1934 příchod velkého hráče – s pom- pou ohlašované otevření nové prodejny „Kulík“ na rohu dnešního Velkého náměstí a Jungma- nnovy ulice. V Písku se jednalo již o 38. filiálku „kávového mága“ Karla Kulíka, jehož odborné zá- vody byly nestarším podnikem v Československu v oboru kávy. A není divu, že byl o jeho produkt zájem, alespoň podle letáčku byla jeho káva „*aro- matická, jemné chuti, zaručeně čistá a levná.*“

Zatímco doma si Písečtí popíjeli kávu k snída- ni či po obědě, návštěvám kaváren přijít na chuť dlouho nemohli. V roce 1838 není v Písku uvá- děn kavárník ani jeden, i když v menších městech dávno fungují, například ve Vodňanech. A tak za- tímco je v Praze i Brně na konci 19. století kaváren více jak šedesát, v Písku se se slávou otevírala prv- ní. V roce 1895 se o to zasloužil restaurátér Pro- cházka a Písecké listy připojily k pozvánce tento komentář: „*Je to již skutečně nejvyšší čas, že krá- lovské město Písek bude mít svou kavárnu, kterou zde veřejnost naprosto postrádá. Mnohem menší města okolní mají již své 2 podobné místnosti, jen v Písku, tepně celého kraje, sídlu čestného důsto- jnictva a úřednictva chyběla doposud kavárna, jež čtenářům novin a všem, kdož zvyklí jsou zajít po*

Čerstvou kávu si mohli dopřát i na píseckém venko- vě, např. v Chřešovicích, sbírky PM

obědě na „černou“ nebo zahrátí kulečník či tarokky při skleničce kávy – je nevyhnutelnou potřebou.“

Abychom byli přesní, roku 1865 zde snad histo- ricky první kavárnu otevřel cukrář Hynek Matzner. Podle dobového popisu se jeho provozovna na Vel- kém náměstí vyznamenávala vkusnou místností, dobrou kávou a kulečníkem, jehož cena se lišila podle toho, zda muselo být při hraní rozsvíceno, či nikoliv. I když „*návštěva jest četná a obsluha velmi ochotná,*“ nefungoval podnik příliš dlouho.

Na samém přelomu 19. a 20. století se svět ka- várenských stolečků, židliček a čerstvě umleté kávy v Písku konečně zabydlel. Kavárnu v té době zřizuje Ing. Jan Kodl v prvním patře hotelu „U Tří lip“, čímž podle tisku vyhověl „*potřebě a dávnému přání zdejšího obyvatelstva, které dosud podobný útulek k občerstvení a pobavení postrádalo.*“ Ka- várnou měl i v roce 1899 postavený hotel Dvořá- ček, který se chlubil velkou nabídkou domácích i zahraničních česopisů. „Kavárna a restaurace“ – tak bývaly označovány i podniky U Zlaté Husy, U města Prahy či U Paulů.

Ríká se, že Čechy si tmavý nápoj definitivně získal až v době mezi světovými válkami, kdy se tu síť pražírén i kaváren rozšiřovala nejvíce. Ale kavárníci v Písku neměli na různých ustlano ani v tento čas. Jejich mlýnky často neměly komu mlít a podniky zely prázdnotou. Třebaže podni- kavý hoteliér Dvořáček zaváděl všechna možná zlepšení, nic nepomáhalo. „*V Písku dává se před- nost, zvláště mladými lidmi – restauracím, kde možno jen popítí a zpívati, zatímco dobrá snaha zříditi kavárnu v pravém slova smyslu, není zde pochopena a oceněna. Není to také jedním z úpad- ků společenského života v Písku?*“ – dedukovaly zdejší noviny v roce 1927.

Po válce byly soukromé pražírny znárodněny a prvorepublikové kavárny z větší části zrušeny. Kvalitních káv byl na trhu velký nedostatek a pro mnohé rodiny byly cenově nedostupné i kávovary. A možná tyto okolnosti stály u vzniku „českého turka“, který se stal velmi rychle nejpoužívanějším a nejlevnějším způsobem přípravy kávy u nás.

JAN KOUBA, etnograf Prácheňského muzea

Mezinárodní projekt Erasmus+ pokračoval v Rumunsku

Mezinárodní projekt Erasmus+ Tylové školy o dětských právech pokračoval 10. až 15. března v rumunském městě Brašov. Bukurešť nás přivítala sluníčkem. Naši partneři ze Španělska, Anglie, Polska a Rumunska už nás čekali na letišti.

Společně jsme odjeli do 160 kilometrů vzdáleného Brašova, kde jsme se ubytovali v krásném hotelu. Úvodní večere byla typická rumunská: sarmale a mamaliga – plněné zelné listy s polentou.

V pondělí jsme byli slavnostně přivítáni v partnerské škole. Je větší než ta naše, má téměř 1100 žáků a sídlí ve dvou budovách. Děti byly oblečené do krojů různých rumunských oblastí. Po projevu paní ředitelky jsme se ve třídách zúčastnili výuky. Děti a jejich učitelé pro nás měli připravené zajímavé aktivity. Velmi nás zaujalo také zapojení rodičů do projektu. Odpoledne nás průvodkyně provedla historickou částí města Brašov. Je to velmi staré město, kde vždy žila řada národností.

Historické centrum má krásně zachované hradby. Ovšem zlatým hřebem byla prohlídka Černého kostela, kde místní varhaník hrál jenom pro nás.

Úterní ráno nás překvapilo sněhovou pokrývkou. Hned po osmé hodině ráno jsme byli přijati na radnici starostou města. Ocenil naši práci, díky které se staráme o reprezentaci našich zemí a škol. Dopoledne nás také čekal orientační běh v jednom z velkých parků Brašova. Společně s dětmi ze školy jsme úspěšně všichni zvládli trasu a odpovědi na otázky. Po obědě český tým čekala prezentace na téma český vzdělávací systém a představení nejvýznamnějších míst ČR. Prezentace se líbily.

I středa byla ve znamení pilné práce. Dopole-

dne jsme se opět zúčastnili vyučování ve škole. Po výborném obědě jsme navštívili koncert, ve kterém nás rumunské děti pod vedením svých vyučujících seznámily s rumunskými folklorními tanci a písněmi. Účinkující si vysloužili obrovský potlesk. Během koncertu národní koordinátoři projektu poskytli interview rumunské televizi.

Na poslední den pobytu naši rumunští přátelé připravili celodenní výlet autobusem do zasněžených Karpat. Navštívili jsme opevněnou středověkou vesnici Rasnov. Výhled z nejvyššího bodu pevnosti byl ohromující – kolem se tyčily zasněžené štíty Karpat. Potom jsme se vydali na slavný Drákulův hrad Bran, který leží na konci stejnojmenného městečka. Průvodkyně nám vysvětlila známou drákulovskou legendu. Takže konečně víme, jak to vlastně bylo. Hrad Bran vznikl jako vojenská pevnost na hranici Transylvánie a Valašska a žádnému Drákulovi nikdy nepatřil. Drákula je výpold fantazie spisovatele Brama Stockera – předlohou mu byl Vlad III., který před dávnými lety v této oblasti žil. Večer nás čekala poslední večere opět v krásné restauraci a obdrželi jsme certifikáty o účasti.

A co jsme si odnesli? Především jsme měli možnost nahlédnout do vzdělávacího systému jiné země. Byli jsme zapojeni do vyučování, což bylo pro nás učitele nejdůležitější. Mluvili jsme s dětmi i učiteli a zjistili jsme, že řešíme podobné problémy. Měli jsme možnost poznat a vyzkoušet si jiné vyučovací metody, které můžeme ověřit ve svých třídách. Setkali jsme se se spoustou milých a vstřícných lidí, ochutnali jsme rumunské speciality, poznali nádherná místa. Prostě jsme se přesvědčili, že Rumunsko je nádherný kus světa!

Projekt Erasmus ještě nekončí. Právě probíhá aktivita s názvem How to repair the world, kde děti malují svou představu ideálního světa. Také se blíží dokončení projektového časopisu, ve kterém bude všechno shrnuto. Závěrečná projektová schůzka pak proběhne v červnu v Anglii.

PAVLÍNA REINIŠOVÁ
koordinátor projektu, ZŠ J.K. Tyla

Rodičovská kavárna na ZŠ T. Šobra

Na konci měsíce března se v salonku hotelu U Kapličky konala další, již tradiční Rodičovská kavárna. Tentokrát na téma: „Beseda o životě nevidomých“, kterou vedla nevidomá dívka Nicol Pešková, studentka Pražské konzervatoře, vítězka soutěže Hvězdy pod Ještědem z roku 2018 v kategorii nad 20 let a držitelka ceny diváků.

Nicol je velmi sympatická mladá dívka, která se již jako nevidomá narodila. Velice poutavě nás seznámila se zkušenostmi ze vzdělávání nevidomých lidí. Názorně nám ukázala, jak pomoci nevidomému na ulici, v dopravním prostředku, v restauraci. Předvedla nám praktickou ukázkou práce se svým vodícím psem Šimbou, se kterým dokonce přešla přes nedaleký přechod pro chodce na frekventované silnici.

Velice trpělivě nám vysvětlovala, jak komunikují nevidomí se světem. Mohli jsme si vyzkoušet na-

psat své jméno Braillovým písmem. Seznámila nás také s elektronickými pomůckami, které využívá a usnadňují jí život. Dozvěděli jsme se, jak funguje ozvučení mobilu, počítače, tabletu, mp3 přehrávače. Jaké programy se používají a co všechno je nebo není pro nevidomé ve světě elektroniky možné.

Vyprávěla nám o tom, jak nevidomí tráví svůj volný čas a zábavu. Jaké může být sportování nevidomých – showdomy (obdoba ping – pongu), goalball, běžkování a sjezdování na lyžích, jízda na kole. Velkým překvapením pro nás také byly informace o Tyfloturistickém oddíle v Praze, jehož je Nicol členkou a účastní se různých aktivit.

Zpestřením programu bylo pěvecké vystoupení Nicol. Zpívala dvě písně. Z jejího nádherného hlasu nás až „mrázilo“.

Strávili jsme s Nicol a jejími rodiči více než dvě hodiny a zjistili jsme, že nevidomí sice někdy

potřebují naši pomoc, ale mohou vést plnohodnotný a bohatý život. Že není potřeba se kontaktu s nevidomými lidmi bát a je dobré vědět, jak jim co nejefektivněji pomoci. Cestou domů jsme všichni určitě měli o čem přemýšlet. Velké poděkování patří statečné, sympatické, milé a inteligentní dívce Nicol Peškové a jejím rodičům, kteří nám tuto besedu zprostředkovali.

Za vedení školy Romana Bláhová

Jaroslav Joe Hübl zachytává neopakovatelnost lidského bytí

Ve čtvrtek 23. května 17 hodin se koná v knihkupectví ELIM na Velkém náměstí v Písku křest nové monografie píseckého fotografa Jaroslava Joe Hübla spojený s autogramiádou.

Musím se přiznat, že fotograf Jaroslav Joe Hübl je osobnost, která vždy přitahovala moji pozornost. Vždy elegantní, v klobouku a výrazných brýlích, už svým vzhledem dává najevo, že estetika a krása pro něj mnoho znamenají. A stejně tak jsou i jeho fotografie do detailu perfektní a promyšlené. Není proto divu, že byl osloven nakladatelstvím FOTO MIDA s nabídkou vydat svou monografii. V edici už vyšly monografie takových jmen jako Michal Tůma, Taras Kuščynskij, Jaroslav Feyfar či dalšího významného píseckého fotografa Jiřího Škocha. Celoživotní práce Jaroslava Joe Hübla se tak dočká náležitého zhodnocení.

Jaroslav Joe Hübl se fotografii věnuje už od roku 1968. V letech 1974 až 1976 navštěvoval kurz při Svazu českých fotografů (SČF) u profesora Jána Šmoka a dále pokračoval ve studiích mezi lety 1984 – 1986 na Institutu výtvarné fotografie Svazu českých fotografů. Za svůj fotografický cyklus Fragmenty těla získal titul Autor SČF.

Jaroslav Joe Hübl o svém focení říká: „Fotografuji přes padesát let. Celé to období jsem se snažil

dělat výtvarnou fotografií. Vždy jsem byl v té fotografii svobodný v projevu, a to je to hlavní, zůstává svůj a mít své vidění a rukopis.“

Od jeho první výstavy uteklo už pár let a od té doby uspořádal přes 30 autorských výstav a mnoho dalších společenských akcí. V posledních letech se věnuje především life fotografii. Tedy disciplíně, která vyžaduje cit pro postřeh a kompozici, která se v ruchu města rychle mění. Zachycené okamžiky i promyšlené pohledy na moderní architekturu evropských metropolí vydává Jaroslav Joe Hübl formou knih ve své edici G5, kterou založil v roce 2010. V této edici vyšlo již 11 publikací, z nichž si sám autor nejvíce cení těch, věnovaných jeho milované Paříži. Tedy Paříž má láska, Pařížské návraty a Hommes de Paris.

Kromě life fotografie jsou dalšími tématy jeho tvorby portrét a erotické akty. I zde je jednoduchost a čistá kompozice prioritou. Paní Dana Vitásková z nakladatelství FOTO MIDA o práci Jaroslava Joe Hübla napsala: „Fotografie je Jaroslavovou největší láskou. Právě fotografií se vyjadřuje

k tématům jemu blízkým. Z fotografií staví katedrally, které jsou oslavou života. Svět kolem sebe vnímá pozitivně navzdory neklidnému století, ve kterém se nacházíme. Nevyhledává laciné senzace, je pokorným, ale i vášnivým mužem, stále připraveným pro nás zachytit neopakovatelnost lidského bytí.“

V poslední době se začal věnovat i psaní povídek ze svého života, které jsou, jak jinak, plné vzpomínek na něžné pohlaví.

Vydáním monografie se rozhodně neuzavírá fotografická kariéra Jaroslava Joe Hübla. Jistě se můžeme těšit i v dalších letech na výstavy a publikace z edice G5. Přejí tedy Jaroslavu Joe Hüblu, ať jej neopouští schopnost být ve správném čase na správném místě.

MARTINA MĚŘIČKOVÁ

„Ten život je vzácná věc...“

Tato věta Josefa Hampla stála v záhlaví smutečního oznámení o jeho náhlém odchodu 25. března. Nemohu nevzpomenout výstavy tohoto pozoruhodného umělce v galerii Prácheňského muzea v srpnu roku 2007.

Byla to pro mne jedna z nejkrásnějších výstav. Písecká galerie hostila velkoformátové Hamplovy šité koláže, které svojí něžností a zároveň racionalitou obdivuhodně souzněly s čistým prostorem jedné z nejkrásnějších galerií jižních Čech. Zahájení výstavy se excelentně a se sobě vlastním vtípem, ujal náš společný přítel, publicista Jiří Tichý. Tato krásná vzpomínka se mi okamžitě vynořila, když mi bylo oznámeno, že Josef Hampl ukončil svoji životní pouť.

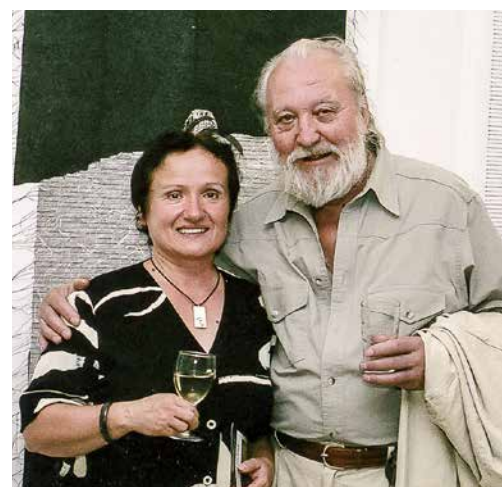
Narodil se 17. dubna 1932 v Praze. Jeho maminka pocházela z Tábořska, tatínek z Moravy, živnostník krejčovského řemesla. Otec jeho volnou tvorbu moc nebral. Jednou ho slyšel, jak říká matce: „Ten kluk se zbláznil, on mi tam v té dílně šije na mašíně nějaké papíry, nebo co...“ – s úsměvem vyprávěl Josef Hampl. Právě kvůli svému původu nemohl studovat, ani si vybrat povolání podle svého přání.

Podarilo se mu najít místo ve vysočanské Pragovce, kde setrval následujících sedmáct let. Toto prostředí se mu ale stalo určujícím v jeho výtvarné tvorbě a to z důvodu seznámení se s Vladimírem Boudníkem, který pracoval ve vedlejší Aerovce. S Boudníkem se přátelil až do jeho předčasné smr-

ti. A právě toto setkání silně ovlivnilo jeho grafické výtvarné práce ve stylu informelu a strukturální grafiky. Zásadní bylo i seznámení s Jiřím Kolářem a Bohumilem Hrabalem. Vystavovat začal od roku 1964. Už v polovině šedesátých let si ho našel německý galerista Walter Storms. J. H. vzpomínal: „Měl s kamarády beatovou skupinu, spali u mě v ateliéru. Když odjížděli, tak ty moje věci naložili do auta. U grafik to nebyl problém. Velké obrazy odvážel na střeše a na celnici je vydával za kulisý té skupiny.“

„Josef Hampl techniku koláže rozvíjel různými směry a způsoby, mnohdy ji doplňoval i kresbou. Měl jasný výtvarný a minimalistický názor. Jeho projev nebyl však natolik svázán přísnými pravidly, aby se nemohl měnit a aby se nemohl vracet k uvolněné struktuře, Josef Hampl přispěl svými originálními postupy k celkovému vývoji v oblasti grafiky, koláže, kresby, malby i sochy. Pozoruhodné byly i jeho konceptuální akce a instalace v přírodě a veřejném prostoru.“ (Jiří Machalický)

Josef Hampl je svými díly zastoupen v mnoha domácích i světových galeriích. Vytvořil rozsáhlé invenční dílo, jehož význam pro české umění nebyl

ještě zcela doceněn. Dosud čeká na své zhodnocení a plné vřazení do celkových souvislostí.

V Josefu Hamplovi mi odešel do uměleckého nebe další již z mnoha drahých přátel. Vím, že je tam v dobré společnosti. Naposledy jsme se potkali na jaře minulého roku při vernisáži výstavy "Pocta sukně", (v centru umění v Humpolecké 8smičce), kde byl na kolektivní výstavě zastoupen svým dílem. Je to krásná a milá vzpomínka na Josefa a jeho manželku Hanku ve společnosti umění a sklenky výtečného bílého vína a neopakovatelné chvíle radosti ze sounáležitosti vzájemného společného setkání.

S upřímnou vděčností
Irena Mašíková Konstantová

Světolašek na ZŠ T. Šobra

Na naší škole pracuje přes dvě desítky kroužků volnočasových aktivit žáků, které fungují pravidelně jednou týdně v průběhu školního roku od října do května. Ale přesto nám „cosi“ chybělo. A tak jednou na poradě asistentů pedagogů vznikl nápad založit školní klub s celoročním programem...

Od nápadu byl jen krůček k realizaci. Vznikl Světolašek aneb S klubem kolem světa. Náplní klubu bude cestování kolem světa zábavnou formou. Nejprve se zaměříme na státy Evropy, později počítáme s rozšířením do ostatních světadílů. Předpokládáme, že fungování klubu bude ve zkušebním režimu do konce školního roku 2018 – 2019 s pravidelnými měsíčními schůzkami a nepravidelnými akcemi. Prioritně budou aktivity klubu zaměřeny na děti ze sociálně znevýhodněného prostředí. Jde o nabídku

smysluplného trávení volného času. Cílem není provozovat klasický kroužek, ale tematicky spojené aktivity s přesahem do školních předmětů (zeměpis, dějepis, občanská výchova, pracovní činnosti, výtvarná výchova) zábavnou formou. V neposlední řadě chceme nabídnout „členství“ v komunitě spřízněných společnou ideou.

Jedním z hmatatelných výstupů budou ještě do konce tohoto školního roku obrázkové mapy „procestovaných“ států, které poslouží k výzdobě

školy. Na tématech jednotlivých schůzek se budou podílet učitelé, asistenti pedagoga i žáci.

První schůzka se konala na konci března, téma: první stát Evropy – Slovensko. Tento stát jsme zvolili symbolicky, je nám historicky nejbližší. K přípravě jsme oslovili žáka 8. třídy Vladimíra Pištu, který se na Slovensku narodil a prožil zde 13 let svého života. Velice svědomitě si připravil prezentaci na interaktivní tabuli. Musím říci, že všichni přítomní, a bylo jich kolem 20, sledovali základní informace o Slovensku s velkým zaujetím. Měli spoustu doplňujících otázek, na které Vláda ochotně a trpělivě odpovídal. Dokonce přečetl pohádku „Hrašok“ slovensky.

K povídání se také připojil pan učitel dějepisu P. Pohnan, který velice záživně vyprávěl pověst o slovenském hrdinovi Juraji Jánošíkovi a přidal také své vlastní zkušenosti z četných výprav po Slovensku. Pro děti bylo připraveno také skládací puzzle týkající se automobilového průmyslu Volkswagen Slovakia – Kia, Citroen, Peugeot. Nechyběl také poslech slovenské národní hymny v tradičním i rockovém podání.

Celý zážitek byl umocněn ochutnávkou tradičních slovenských potravin – oštiepok, parenica, makový i ořechový závin, klobása, uzené. V závěru se děti nerady loučily a slibovaly, že příště přijdou určitě zase. Byla to velice vydařená akce. Určitě se těšíme na další setkání.

ROMANA BLÁHOVÁ
zástupkyně ředitele ZŠ T. Šobra

ŠVAGR hledá dobrovolníky

Organizace Švagr Písek hledá nové spolupracovníky – nadšence od 18 let – na tradiční pobyty pro děti z dětských domovů a pěstounských rodin. Termíny nejbližších plánovaných akcí, lze je využít i jednotlivě:

- VELIKONOČNÍ TÁBOR (Má ŠVAGR talent?) 18. – 22. 4., Temešvár
- LETNÍ TÁBOR (CK ŠVAGRtour) 1. – 12. 7., Hříběcí u Pelhřimova
- PODZIMNÍ TÁBOR 26. – 30. 10., slavíme 101 let republiky v Praze

Tel: 777 020 914, e-mail: info@svagr.net

„Matematické jaro“ na písecké průmyslové škole

V období jara se koná vždy několik matematických soutěží a žáci Střední průmyslové školy a Vyšší odborné školy tyto nabídky využívají v plné míře.

Na pátek 22. března připadly hned dvě soutěže. Dva týmy školy jely na mezinárodní matematickou soutěž týmů **Náboj 2019**. Juniory zastupovali žáci z 1. ročníků – Jakub Michálek, Vojtěch Novák (třída B1.I), Martin Stropnický (A1.E), Lukáš Hubač (C1.E), Matěj Pour (D1.P) a umístili se v polovině startovního pole. S naprosto stejným výsledkem skončil i seniorský tým, složený ze zkušených počtářů Romana Šípa, Petra Šejvla, Standy Kučery (B4.I), Jana Rumla (A4.E) a Pavla Štěpánka (B3.I).

Zároveň v tento den probíhal oblíbený **Matematický klokan**. Soutěže se zúčastnilo 24 žáků v kategorii Junior a 11 v kategorii Senioři. Nejlepšími juniory byli Jakub Skorunka (A2.E), Viktor Borský (C2.E) a Samuel Zelenka (D1.P), v kate-

gorii starších žáků obsadili první místa Jan Kříž (A3.E), Patrik Hučko a Jan Fedor (C4.E).

Začátkem dubna se konalo krajské kolo Matematické olympiády, do kterého postoupili Jakub Haymann, Vojtěch Novák (B1.I), Martin Stropnický (A1.E), Lukáš Hubač (C1.E), Jakub Král, Milan Jiříček, Ondřej Polanecký a Richard Kropáček (B2.I), na výsledky zatím čekáme.

Krajské kolo nejstarší kategorie již proběhlo. Z naší školy v něm soutěžili čtyři žáci. Ze 42 soutěžících byli jedinými „průmyslováky“, na což jsme si již zvykli. Kryštof Piorecký (B3.I) skončil na 16. – 17. místě, Petr Staňo a Jan Valeš (B3.I) se dělili o 23. – 24. místo a těsně za nimi se umístil Petr Šejvl (B4.I).

Všem úspěšným soutěžícím gratulujeme a ostatním držíme palce.

OLGA PROCHÁZKOVÁ, SPŠ A VOŠ PÍSEK

Rozhovor: Písecká spojka Krále Šumavy opět na scéně

V těchto dnech vychází druhé vydání knihy Jana Měšťana s názvem **Písecká spojka Krále Šumavy o písecké skupině, která spolupracovala v 50. letech minulého století s legendárním Králem Šumavy Josefem Hasilem**. Položili jsme proto autorovi knihy pár otázek.

Budou ve druhém vydání vaší knihy nějaké změny nebo doplňky, nebo jde pouze o dotisk?

Knihy bude, jak já říkám, mírně rozšířená o některé zajímavé poznatky a fotografie.

O jaké poznatky půjde?

Je tam několik doplňků v textu, které se mi podařilo ještě v archivech a u pamětníků dohledat, a pár fotografií. Dlouho jsem například pátral po jeskyni u Podedvorského mlýna, kde se měl podle policejních protokolů skrývat Král Šumavy Josef Hasil se svým kolegou Antonínem Vítkem v červenci 1951. Tu jsem nakonec našel a představoval si, jak si tam Josef Hasil léčil tehdy zkrvavené nohy a prasklé puchýře po přechodu státní hranice. Dále je tam například formulář sloužící ke sledování osob a fotografie píseckého autodopravce u automobilu.

Je to ten automobil, ve kterém převážel v říjnu 1951 Krále Šumavy od hranic do Písku?

Tak to přesně nevím. Možné to je. Je to fotografie z roku 1950, tedy nějakou dobu před tím, než se k písecké odbojové skupině připojil. Josefa Hasila s Antonínem Vítkem do Písku od hranic přivezl. Nejprve k sobě domů, potom do penzionu U Malířských, na Živec a nakonec z bezpečnostních důvodů do chaty nedaleko Borečnice.

Josef Hasil se letos dožil v americkém Chicagu 95 let. Byl jste s ním někdy v kontaktu?

Bohužel nebyl. Cenné informace jsem získal od jeho synovce pana Jaroslava Hasila, který s ním je v kontaktu. Vím, že Josef Hasil v Písku na začátku 90. let dokonce byl, ale teď by to ze zdravotních důvodů ani nebylo možné. Děni v Československu a České republice stále sledoval a na Šumavu vzpomíná.

Jaké jste měl na první vydání reakce?

Myslím, že dobré. Řada lidí se díky knize dozvěděla, kdo je Josef Hasil a jaký měl k Písku vztah. S potomky některých aktérů knihy jsem hovořil a musím říci, že to pro ně stále nebyly příjemné vzpomínky. Někteří mi dokonce dovýprávěli osud lidí, o kterých jsem psal. To by vydalo na další knihu. Třeba se podaří najít v Písku nějaké místo, kde bude připomenuta činnost písecké odbojové skupiny, která spolupracovala s Josefem Hasilem v boji proti nastupující nesvobodě.

Co vás přimělo k druhému vydání knihy o Králi Šumavy?

Jednak to byla literární cena ŠUMAVA LITERA a druhým impulsem byla taková neformální beseda

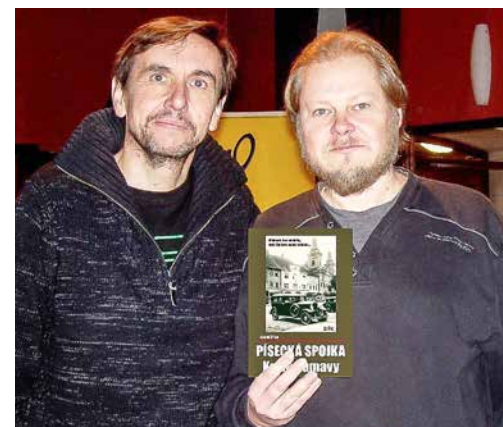
při pobytu v Krkonoších v Peci pod Sněžkou. Místní se v penzionu chlubil Krakonošem a pašeráky a já jim začal vyprávět o své knize. Velká část si představovala činnost Josefa Hasila a lidí kolem něj tak nějak romanticko-dobrodružně jako ve filmu. O tom, že měl v Písku řadu spolupracovníků a jak nakonec dopadli, neměli tušení. Všichni knihu chtěli, ale už byla vyprodaná, a tak jsme se domluvili na besedě, až bude druhé vydání. Tak už se do Pece těším.

Knihy získala v loňském roce cenu Johanna Steinbrenera na knižním festivalu Šumava Litera ve Vimperku v konkurenci více než čtyř desítek knih o Šumavě v kategorii publicistika. Čekali jste to?

Nečekal ani ve snu. Když jsem viděl, jaké výpravné knihy, často podpořené různými institucemi, jsou přihlášeny do soutěže, tak jsem byl rád, že jsem nominovaný. Když pak přečetli moje jméno a kniha se objevila na projekčním plátně, museli do mě drbnout, abych šel na pódium. Prostě jsem to vůbec nečekal. Radost mi udělal předseda poroty, spisovatel Jan Cempírek, když mi při gratulaci řekl, že si fakt dobře počítá. To potěší. Doufám, že potěším i čtenáře na besedách ke knize. Teď nejbližší v dubnu v Protivíně, potom v květnu v Blatné, Vodňanech a v červnu ve Volarech.

Josef Hasil v roce 2015 při slavnostním setkání na českém konzulátu v americkém Chicagu. Foto MZV ČR

Jan Měšťan s autorem knihy *Návrat Krále Šumavy* Davidem Janem Žákem na knižním festivalu Šumava Litera. Z archivu Nakladatelství J&M

V roce 2012 vyšla úspěšná kniha Davida Jana Žáka *Návrat Krále Šumavy*, setkali jste se?

Setkali jsme se právě na knižním festivalu Šumava Litera. Popovídali jsme si o tom, jakým způsobem jsme ke zpracování tématu Krále Šumavy přistupovali a z čeho vycházeli. Každý trochu z jiného pohledu a jiným způsobem a to je určitě pro čtenáře dobře.

Máte nějaké informace o natáčení filmu o Josefu Hasilovi?

Pokud vím, tak natáčení filmu podle knihy Davida Jana Žáka se připravovalo, ale na něčem se zastavilo. Ptal jsem se v loňském roce na Karlovarském filmovém festivalu režiséra Davida Ondříčka, jestli bude film natáčen. Podle jeho vyjádření je to běh na dlouhou trať. Knihu Písecká spojka Krále Šumavy má a třeba ho k něčemu inspirovat. Písek zná a písecká filmová škola má dobrý zvuk. Třeba z toho někdy něco bude (*smích*).

Navštěvujete šumavská místa spojená s činností Krále Šumavy, i když je už kniha napsaná?

Jezdím tam pořád, nejraději vlakem z Písku a potom různé pěšky kolem hranice až do Německa. Tahle část Šumavy mi učarovala v každém ročním období. Je tu klid, krásná příroda, průzračná Vltava a dobří lidé. Takové kempování u Soumarského mostu na břehu Vltavy, kde není elektřina a jiné vymoženosti „civilizovaného“ světa, je k nezaplacení. Skoro se ani nechce věřit, že před několika desítkami let to byla horká půda.

Jaké další plány v oblasti vydávání knih máte?

Co mohu prozradit je to, že paní Zlata Měchurová, autorka úspěšné trilogie o historii píseckých domů a osudech jejich obyvatel již připravuje další knihu. Tentokrát ne o domech, ale o lidech. Čtenáři se mají tedy určitě nač těšit. Víc konkrétně zatím prozrazovat nebudu, protože práce na knize pilně probíhají. Pokud se týká vydavatelských plánů do budoucnosti, tak nedávno se mi dostaly do rukou zajímavé informace o jedné události, která zasáhla i Písek, a to z archivu až na Slovensku. To bude vyžadovat ještě hodně badatelské práce, ale může to být pro Písečáky, a nejen pro ně, docela překvapení.

MAGDALENA MYSLIVCOVÁ

Vítáme a loučíme se: Narodili se v dubnu

9. 4. **Ivaně Strouhalové** z Dolních Nerestců
syn **Matouš**
9. 4. **Haně Peroutkové** ze Zábोří syn **Tomáš**
9. 4. **Martině Bůbalové** z Blatné
syn **Frederik Frýzek**
9. 4. **Karolíně Matějkové** z Dmovic
syn **Filip Ivanov**
11. 4. **Naděždě Holubové** z Písku dcera **Edita**
11. 4. **Andree Dunkové** z Písku syn **Martin**
11. 4. **Lence Levé Eidelpesové** z Písku
syn **Leonard Levý**
12. 4. **Veronice Jirotkové** z Mrákova
dcera **Kristýna**
12. 4. **Mileně Koubkové** ze Staré Dobeve
syn **Antonín Veselý**
13. 4. **Lence Šindelářové** z Jickovic
syn **Matouš Zeman**

13. 4. **Markétě Vaněčkové** z Drhovle
syn **Kristián Brázdil**
13. 4. **Haně Habichové** z Ratiboře dcera **Valentýna**
13. 4. **Martině Emě Rybářové** z Písku syn **Václav**
14. 4. **Petře Nechvátalové** z Chrástán
dcera **Nela Bočková**
14. 4. **Lucii Hadravové** z Liběovic syn **Martin**
14. 4. **Martině Pichlíkové** z Prahy syn **David**
14. 4. **Jitce Sýkorové** z Mirotic syn **Martin Cízl**
15. 4. **Monice Tarcalové** z Písku syn **Damián**
15. 4. **Olze Jadrné** z Hájku syn **Tomáš**

Knižní tip: Z Oklahomy do Louisiany. Třicet let country taneční skupiny v Písku.

Na pultech píseckých knihkupectví Elim je od března k máni další zajímavá publikace spojená s Pískem. Téměř 250 stran plných vzpomínek, rozhovorů a dobových fotografií připravila taneční skupina Louisiana k třicátému výročí country taneční skupiny v Písku.

Kniha svým záberem přesahuje hranice country a tance jako takového, ale také hranice jihočeského regionu. Úvodních 20 stran je věnováno vzniku country tanečního hnutí v Čechách a zásadní roli Františka a Jasana Bonušových v něm, najdeme tu rozhovor se zakladatelkou první country taneční skupiny v Písku pod názvem Oklahoma.

V další části najdeme vzpomínky současníků, původní kroniku, cancéry, novinové články a fotografie. V roce 2000 se skupina díky různému štěpení přejmenovala na Louisianu a její aktivity se postupně posunuly směrem k tanečnímu stylu Line Dance, v němž od roku 2008 pořádá kvalifikační soutěže mistrovství světa. Mimopísečtí zájemci mohou publikaci objednat na www.tcsloisiana.cz. -RED-

PIŠTE NÁM své názory!

Rádi přijímáme dopisy, reakce na články, nové náměty i kritické názory.

POZOR – NEZVEŘEJŇUJEME ŽÁDNÉ PŘÍSPĚVKY ANONYMŮ!

Pište e-mailem: redakce@piseckysvet.cz, nebo do schránky na dveřích na adrese

Budějovická ulice č. 102/5, Písek.

HLEDÁME DOBROVOLNÍKY

pro nově vyhlášený termín **Národní potravinové sbírky**, která se od nynějška bude konat dvakrát ročně. Akce se koná v **sobotu 18. května** v Lidlu vedle autobusového nádraží.

Směny, na které je možno se přihlásit: 8–12 h, 11–15 h, 14–18 h.

Oslavme květen, lásky čas, pomoci těm, kteří nemají v životě tolik štěstí, ale o to více překážek...

Kontakt pro zájemce: tel. **731 549 777**
e-mail: dobrovolnici@pisek.charita.cz

POHŘEBNÍ SLUŽBA HABICH PÍSEK a okolí od roku 1994

Budějovická 436 (vedle Jikastu)
Jeronýmova 312

www.pohrebnisluzbapisek.cz

e-mail: habichj@seznam.cz

Tel.: **382 213 541 – 382 224 477**

Stálá služba SO, NE, svátky **602 472 885**

Jakoukoli inzerci, poděkování, vzkazy, reklamní články v tištěném Píseckém světě i na webu www.piseckysvet.cz domluvíte na tel. **739 348 550** nebo e-mailem: inzerce@piseckysvet.cz

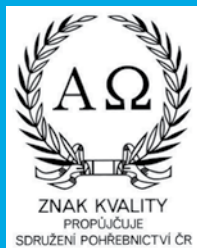
POHŘEBNÍ SLUŽBA FOITOVÁ – VRBA Písek a okolí Harantova 415

Stálá služba 24 hodin denně, též SO, NE a svátky

Tel. **382 218 021, 606 484 553, 606 759 109**

e-mail foitovadana@seznam.cz

www.pohreb-pisek.cz

Zemřeli v dubnu

Pohřební služba Foitová – Vrba,

Harantova 415, Písek

4. 4. **Jindřiška Vaňáčková**, Písek, 89 let
4. 4. **Antonín Týr**, Písek, 86 let
9. 4. **Marie Hrdličková**, Písek, 87 let
12. 4. **Vladimír Pavlíček**, Písek, 87 let
13. 4. **Božena Olivová**, Orlík nad Vltavou, 68 let
14. 4. **Irena Maderová**, Písek, 85 let
14. 4. **Marie Kozibrátková**, Dražič, 83 let
15. 4. **Jarmila Souhradová**, Písek, 91 let

Pohřební služba Habich,

Jeronýmova 312/6, Budějovická 436

2. 4. **Milada Klimešová**, Písek, 86 let
4. 4. **Božena Bečvářová**, Písek, 75 let
4. 4. **Alena Rusínová**, Písek, 68 let
6. 4. **Jaroslav Vandas**, Písek, 94 let
6. 4. **Vladimír Pudík**, Písek, 93 let
7. 4. **Jana Švamberková**, Písek, 62 let
8. 4. **František Muzika**, Protivín, 82 let
11. 4. **Anna Kotálová**, Písek, 84 let
16. 4. **Jiří Němec**, Písek, 65 let

Pohřební služba Městské služby Písek,

Lesní hřbitov v Písku

4. 4. **Jana Řehořová**, Písek, 75 let
5. 4. **Jiří Bouček**, Písek, 79 let
6. 4. **Alois Mařík**, Písek, nedožitých 69 let
13. 4. **Marie Jirášková**, Ražice, 89 let
15. 4. **Růžena Nohejlová**, Písek, 98 let
15. 4. **František Prommer**, Písek, 77 let

MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.	POHŘEBNÍ SLUŽBA MĚSTSKÉ SLUŽBY PÍSEK s.r.o.
NEPŘETRŽITÝ PROVOZ VČETNĚ VÍKENDŮ A SVÁTKŮ	
Pohotovost 604 221 737	ZAJIŠŤUJEME KOMPLETNÍ SLUŽBY
Lesní hřbitov - mobil 737 206 711	
Lesní hřbitov - kancelář 382 212 011	
E-mail: hřbitovy@ms-pisek.cz	
WWW: www.ms-pisek.cz	
ZAJISTÍME OD EKONOMICKÝCH AŽ PO LUXUSNÍ POHŘBY KLIENT MÁ PRÁVO VYBRAT SI POHŘEBNÍ SLUŽBU	
JSME DRŽITELEM CERTIFIKÁTŮ	

MALÉ ANTILY – 15. díl: OSTROV DRAKŮ

Stal se zázrak. Jak jsme vplouvali do průlivu mezi ostrovy ILLES DE LA PETITE TERRE, moře se uklidňovalo. Když jsme po chvíli manévrování zakotvili v nejužším místě korálového trychtýře, nebylo po bouři ani památky. Částečně to způsobila hmota obou ostrovů, která zachytávala poryvy větru. Ale hlavním důvodem bylo, že se bouře už vyřádila během naší plavby.

Obloha se vyjasnila, a když jsme na nafukovacím člunu přirazili k pobřežní pláži většího z obou ostrovů, slunce už zase svítilo. Rychle jsme postavili stany a vydali se do okolí hledat leguány chutné (*Iguana delicatissima*). Poprvé jsme se ocitli na zcela pustém území. To byl zřejmě hlavní důvod, proč se tu mohli leguáni chutní udržet. I když v turistických průvodcích je jako místa výskytu těchto mohutných ještěřů udáváno ještě několik větších a obydlených ostrovů, patřících pod správu GUADELOUPE, byli jsme na ředitelství Národního parku informováni, že poslední zbytková populace žije právě jen na ILES DE LA PETITE TERRE.

Přes zákonnou ochranu byli leguáni chutní na ostatních místech vyhubeni. Postarali se o to hlavně psi, kočky, krysy a také proti jedovatým hadům dovezené, lasičkám podobné šelmy – promyky zlaté (*Herpestes auro-punctatus*). Velký podíl na tom měli ovšem i domorodci, kteří je lovili na jídlo. Jejich obliba byla dána nejspíš chutností. To se zobrazilo ve jejich odborném pojmenování: Byla to zřejmě delikatesa. Pro nás to byla „delikatesa zoologická“. My jsme je chtěli jen na vlastní oči vidět. Vždyť to bylo pravděpodobně jediné místo na světě, kde ještě leguáni chutní přežívají.

Byli jsme napjati, jestli se nám je podaří najít. Vnitrozemí ostrova bylo hustě zarostlé křovinami. Nebylo snadné určit, jakým směrem se vydat. Byli jsme v neznámé pustině a tma na spadnutí. Zvolili jsme vápencová skaliska atlantského pobřeží. Vybaveni baterkami jsme prolézali útesy a hledali v jeskyních a skalních štěrbinách. Marně. Během půlhodiny slunce zapadlo a nastala tma. Vylezli jsme tedy na vrchol útesu a pokračovali v pátrání v porostech keřů. I když jsme vydrželi skoro do 23. hodiny, naše snaha byla marná. Setkali jsme se pouze s několika druhy vodních a zemních křabů, našli jsme suchozemské kraby poustevníky a pod kameny jsme objevili drobné noční ještěrky – gekony. Po leguánech ani stopa. Kdyby zde byli, nemohli bychom je přehlédnout. Vždyť dospělí jedinci měří od 1,5 do 2 m. Takoví draci by mohli pomalu sežrat i princeznu. Ale asi viděli, že jsme princeznu nepřivezli, a tak se nám schováli.

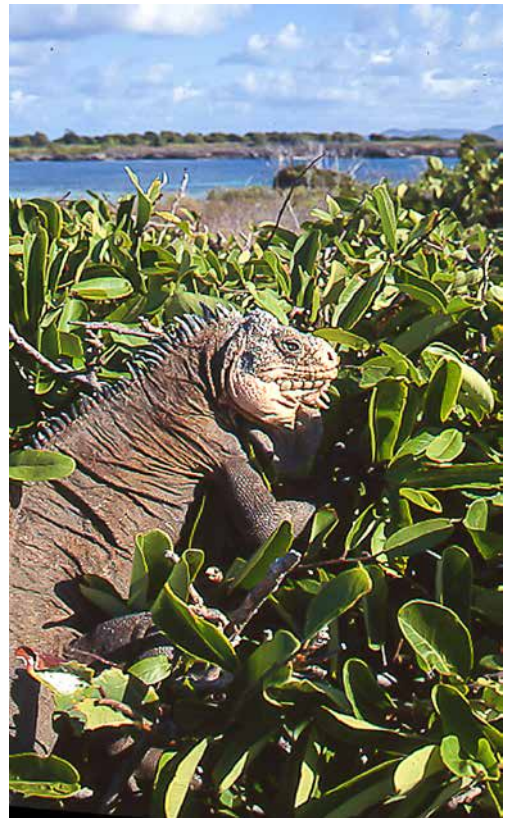
Byli jsme zklamaní a po dramatické plavbě v bouři navíc i dost vyčerpaní. Vzdali jsme to a vrátili se do tábora. Otráveně jsem zalezl do svého ministanu pro jednu osobu a bágel. Za chvíli se kolem mne ozývalo mužné chrápání. Dlouho jsem nemoohl usnout. Snažil jsem se přijít na to, proč jsme na žádného leguána nenarazili. Možná jsme šli špatným směrem. Možná, že jich je tady tak málo, že

žádného nenajdeme ani zítra. Ale také je možné, že jsou mimo úkryty jen ve dne a my je hledali už pozdě. Hlavou se mi honily mnohé další úvahy, ale usnul jsem uprostřed nich a bez jejich vyřešení.

Ráno mne probudily první sluneční paprsky. Že by „stařecká“ ranní nespavost? Ostatní ještě pilně a hlasitě oddechovali, když jsem se vydal znovu na výzvědy. Opět jsem stál před rozhodnutím, kam se vydat. Možností bylo samozřejmě víc, ale přesto, nevím proč, jsem se rozhodl jít stejným směrem, kterým jsme šli večer. Považoval jsem to za jakousi předsnídaňovou zdravotní procházku. Proto jsem si vzal jen dalekohled a vydal se znovu na pobřežní skaliska. Tentokrát jsem nesestoupil k pobřeží, ale šel jsem po horní hraně útesu porostlém hustými, dva metry vysokými keři s tuhými listy (*Clusia mangle*). Slunce příjemně hrálo a já se kožil nadějí, že sluneční paprsky vyhláskají leguány z úkrytů.

Netrvalo to ani půl hodiny a skutečně jsem jednoho spatřil. Ležel na povrchu hustého porostu clusii a nastavoval své robustní tělo slunečním paprskům. Byl dost daleko od kraje souvislého porostu, takže bližší setkání nepřicházelo v úvahu. Přesto jsem byl u vytržení. Dlouze jsem si ho prohlížel dalekohledem. Jednalo se o dospělého samce s velkým lalokem volné kůže na krku. Ještě seděl a bez pohybu akumuloval sluneční teplo. Po chvíli to začala být nuda. Klouzal jsem dalekohledem po okolních keřích. Tu a tam jsem zahlédl ve skrytu větví několik dalších jedinců. V duchu jsem jásal. Už už jsem chtěl běžet do tábora pro kluky, když jsem uviděl dalšího statného samce, tentokrát blízko u kraje porostu. To mě zadrželo. Nedalo mi, abych se nepokusil dostat se k němu blíž. Nejdřív to bylo na pět metrů. To jsem ještě koukal dalekohledem. Nebál se, a tak jsem se opatrně a velmi pomalu přiblížil až na dva metry. Koukali jsme si do očí. Nevypadalo to, že by měl ze mne strach. Asi neměl s lidmi špatné zkušenosti. Možná spíš žádné. Osmělil jsem se a přišel až k okraji keře. Byl ode mne metr. Pozorně jsem si ho prohlížel a snažil se vtisknout si do paměti každíčký detail jeho těla. Vždyť kdo mi zaručí, že tady ještě bude, až se sem vrátím z tábora s kluky a s foťákem. A kde je jistota, že nějaký jiný bude stejně tolerantní. Víc jsem nechtěl riskovat, abych ho nevyplašil.

Pomalou jsem vycouval a pak běžel s tou novinou do tábora. Kluci se už probudili a celí rozespalí se ploužili po písku pláže. Svou senzační zprávu jsem jim udal směr i rychlost. Již cestou si vybírali každý svého leguána, kterého se pak snažili foto-

Leguán chutný (*Iguana delicatissima*)

graficky zdokumentovat. Jen já pokračoval dál za svým známým. Doufám, že tam ještě bude.

Čekal na mě. Vyhříval se na vrcholu asi 1,5 m vysokého keře. Zase jsem zvolna postupoval k porostu a vždycky po metru jsem fotografoval. Když už nás dělilo jen něco málo přes metr, byla kompozice snímku ideální. Byl vidět každý detail a přitom se celý leguán vešel do zorného pole fotoaparátu. Ještě měřil přibližně metr šedesát, z toho však více než polovina připadla na ocas. Cvak! A byl zdokumentován. Nedalo mi to, abych z tak ideálního místa neudělal snímek víc. Cvak, cvak a cvak. Co dál? Leguán se nehybal a stejnou pozici se mi nechtělo už fotit. Rozhodl jsem se pro portrét. K tomu jsem se však musel dostat ještě o něco blíž. Nalehl jsem do koruny hustého keře a zkoušel, zda mne unese. Keř to vydržel. Leguán taky. Jen poněkud zneklidněl. Pochopitelně, byl to jeho keř. On tu byl pánem a já vetřelcem. Rozhodl se, že mi to dá zřetelně najevo. Několikrát zaklonil hlavu a napjal kožní lalok pod krkem. Šlo jednoznačně o výhrůžku.

Bylo mi to jasné, ale nechtělo se mi vyklidit pole právě teď, kdy jsem pro dobrý portrét potřeboval už jen přiblížení asi tak o 10 cm. Povytáhl jsem se tedy ještě kousek na keř. Čočka objektivu byla asi 30 cm od jeho mohutné hlavy. Viděl jsem na matnici ostré kašdickou šupinu jeho hlavy i žilky v oku. Cvakla závěrka a téměř současně švihl leguán ocasem. Ucítil jsem palčivou bolest na pravém předloktí a fotoaparát mi vypadl do větví keře. Ještě, že jsem ho měl na femínku oмотaném kolem paže. Leguán se nadzvedl a znechuceně popolezl asi o půl metru výš. Já jsem vytáhl foťák a prohlížel si ruku. Měl jsem na předloktí jelito jak od rákosky. Teprve teď jsem si pozorně prohlédl ocas mého leguána.

Dokončení na str. 22

Obraz syna

Jistý bohatý americký podnikatel odvoděl a zůstaly mu dvě lásky, pro které žil. Byl ochoten pro ně obětovat všechno. Především miloval svého dospívajícího syna a na druhém místě byla láska k obrazům. Od mládí ukládal peníze do drahých obrazů, a tak měl ve své sbírce vedle Picassa a Raffaela řadu dalších cenných uměleckých děl.

V roce 1970 byl syn povolán do armády a odvelen do války ve Vietnamu. Uplynulo jen několik měsíců a otec dostal zdrcující zprávu: „Váš syn byl zastřelen, když zachraňoval raněného vojáka.“ Od této chvíle pro něj všechno ztratilo cenu. Přišel o to nejdražší...

Uplynulo několik měsíců, když na dveře podnikatelského domu zaklepal mladý muž, který držel v ruce větší plochý balík. „Pane, jmenuji se Thomas,“ představil se a pokračoval: „Byl jsem ve Vietnamu s vaším synem a jen jemu vděčím za to, že jsem naživu. V den, kdy váš syn zemřel, se strhla bitva, při které bylo postřeleno mnoho vojáků. Váš syn přenášel raněné do bezpečí, aby byli ošetřeni... Mě nesl jako posledního, když přiletěla kulka a zasáhla ho přímo do srdce. Byl okamžitě mrtev... Moc mě to mrzí...“ – Pojdte dál... – Když se usadili v pokoji, Thomas zarmouceného otce překvapil tím, co přinesl. Předal mu balík s vysvětlením: „Váš syn mi často vyprávěl o vás a o vaší lásce k umění. I když nejsem žádný velký umělec, přece rád maluji... Mám jeho fotografii a podle ní jsem pro vás namaloval tento obraz.“

Rozbalil obraz... a otcí vstoupily do očí slzy, když uviděl věrně zachycenou podobu svého syna. „To je úžasné, vždyť na mne z plátna hledí... jako živý! Takový dar nemohu přijmout, zaplatím vám, kolik budete chtít,“ nabízel Thomasovi.

– „Pane, v žádném případě nemohu vzít peníze. Vašemu synovi dlužím za svůj život a to nikdy nemohu splatit penězi ani jakýmkoliv darem.“ Otec pověsil obraz na čelné místo v pokoji, a kdykoliv někdo přišel, upozornil na něj dříve, než mu ukázal velká díla své cenné sbírky.

Po několika letech zámožný, ale osamělý podnikatel zemřel. Přišel den, na který byla stanovena dražba jeho pozůstalosti. V aukční síni se shromáždilo několik desítek bohatých sběratelů umění. Každý z nich chtěl obohatit svou sbírku o další vzácný obraz. Na pódiu byl vystaven obraz syna, licitátor poklepal kladívkem: „Zahajuji dražbu. Jako první vydražíme obraz syna. Kolik za něj nabídnete?“ V síni bylo ticho. Po chvíli se zezadu ozvalo: „Máme zájem o vzácné obrazy... Tento obraz zatím odložíte.“ Licitátor však trval na svém ohlášení: „Kolik nabídnete za tento obraz? Kdo přijde se první nabídkou? Nabídně někdo 100 dolarů?“ Opět následovalo trapné ticho, až znovu někdo rozhořčeně namítl: „Máme zájem o obrazy slavných malířů. Obraz syna nás nezajímá.“

Licitátor ovšem pokračoval: „Syn! ... Syn! ... Kdo si vezme syna?“ ... Konečně se úplně na konci místnosti ozval nesmělý hlas. Byl to zahradník, který podnikatele i jeho syna dobře znal, protože u nich dlouhé roky pracoval: „Dám za ten obraz 10 dolarů.“ Neměl peníze nazbyt, a tak víc nemohl nabídnout. „Máme zde nabídku 10 dolarů. Dá někdo více?“ Volal do síně licitátor. „Dejte mu ho za deset a pojdme k dražbě mistrů,“ zakřičel někdo. O obraz syna nebyl zájem, přítomní chtěli investovat do svých sbírek. Licitátor tedy uzavřel: „Deset dolarů poprvé, deset dolarů podruhé... a deset dolarů potřetí. Prodán za deset dolarů!“ Odklepl kladívkem – a zvucným hlasem oznámil: „Dražba je ukončena!“ Z druhé řady se ozval muž: „Snad budete pokračovat. Máme zájem o další obrazy se sbírky!“ Licitátor však odložil

žil kladívko: „Lituji, dražba skončila.“

„A co bude s dalšími obrazy?“ – „Když jsem byl pověřen provedením této dražby,“ řekl licitátor, „tak mi notář sdělil podmínku, kterou odkazující vložil do závěti a která nesměla být až do této chvíle prozrazena: Vydražen smí být pouze obraz syna. Ten, kdo ho koupí, stává se dědicem všeho mého majetku, včetně celé sbírky obrazů. – A tak muž, který si vzal syna, stává se vlastníkem všech věcí.“

Je velikonoční čas, připomínáme si nejen historicky jedinečný exodus izraelského národa z egyptského sevření, jehož součástí bylo obětování beránka a pomazání veřejí izraelských domů jeho krví – tedy kdo měl beránka, ten měl život a svobodu. Ale Velikonocemi si především připomínáme naplnění tohoto starozákonního příběhu, kdy Beránek Boží pokládá svůj život a před lidstvem se otevírají brány do vnitřní svobody Božích dětí a do naděje, která končí ve věčnosti. A možná, že ani tam nekončí... A od Velkého pátku, kdy se zjevila na kříži jedinečným a neopakovatelným způsobem Boží láska i spravedlnost, zaznívá celými dějinami výzva: „Kdo přijme Syna?“ ... „Kdo přijme Syna?“

A mnozí vůbec nechápou, jakou hodnotu má Syn. Jakou ji má pro svého Otce, který jej ve své lásce k tomuto světu dal. Jakou hodnotu má Jeho život a smrt. Jakou hodnotou může být pro nás. Co všechno můžeme získat, získáme-li Syna. Přemysleme možná o těchto svátcích o Jeho slovech, když říká: „Kdo má Syna, má život: kdo nemá Syna božího, nemá život.“ (1. Jan 5:12) Jinými slovy, tak jak tomu rozumím, kdo má Syna, získává všechno.

ROSTÁ HOMOLA

Oddělení spirituální péče – Nemocnice Písek

(Příběh amerického podnikatele je sepsán podle skutečné události a u nás vyšel v knize Vlídne příběhy, autor Jose Carlos Bermejo, vydalo Karmelitánské nakladatelství.)

MALÉ ANTILY – 15. díl: OSTROV DRAKŮ

Dokončení ze str. 21

Byl dlouhý, poměrně tenký a pokrytý rohovitými šupinami. Jistě dobrá zbraň pro boj zblízka. Také ji samci dost často používají, když mezi sebou bojují o samice. Vzdal jsem to. Ne, že bych se bál dalšího výprasku. Uvědomil jsem si však, že jsem skutečně vetřelec, a tak jsem kajicně vyklidil pole. Nakonec, vycvakal jsem na něj skoro celý film diáků, tak by mi to mohlo stačit.

Pomalu jsem se vracel do tábora. Cestou jsem potkával své kolegy. Všichni se usmívali. Byli spokojeni. I filmový štáb něco natočil. Bude to parádní dokument jedinečného ještěra. Bylo už skoro deset a my si uvědomili, že jsme ještě nesnídali. Tak hurá na loď pro zásoby. Při snídani jsme jeden přes druhého bouřlivě popisovali své zážitky s leguány. Moc jsme se sice navzájem neposlouchali, ale to nikomu nevadilo. Museli jsme ze sebe nějak dostat to dlouhé napětí a obavy o úspěch výpravy, které předcházely našemu setkání s leguány. Ne-

věděli jsme, jestli přejijeme plavbu v bouři, zda se nám podaří zakotvit, zda leguány vůbec najdeme, zda se nám je podaří nafotit, zda... A co já vím, co ještě nám mohlo náš záměr překazit. A teď to vše máme šťastně za sebou.

Viděli jsme zvíře, které se vyskytuje z celého světa jen na těchto ostrůvcích. A kdo ví, jak dlouho ještě bude. Viděli jsme je poprvé v životě, a i když jsme je měli ještě několikrát během následujících dvou dnů na těchto ostrovech potkat, dá se důvodně předpokládat, že až odsud odplujeme, už se sem asi nikdy nedostaneme a víc je tedy nespatříme. A tak si každý vedl svou a stačilo mu, že se v blízkosti vyskytuje nějaké to ucho. Mluvili jsme a mluvili.

Najednou jsem si všiml, že Zdenda se stále usmívá. Jistě, prožili jsme šťastné chvíle, ale že by se musel usmívat pořád a ještě od ucha k uchu? To se mi nezdálo. Detailní studium jeho tváře odhalilo další jev. Nejen, že se usmívá, ale ještě se mu původně

úzké rty změnilly na odulé, negroidního typu. To si žádalo vysvětlení. „Dobrá, dobrá,“ svolil nakonec Zdeněk a začal nám popisovat svoji fotografickou příhodu. I on fotografoval samce a i jemu se podařilo přiblížit na dosah. „Tak proč to nezkusit?“ řekl si. Nakonec je herpetolog, a tak bylo i otázkou stavovské cti, aby si na tak vzácné zvíře sáhnul. Co si usmyslel, to také učinil. Fotoaparát si přidržel rukou, kterou se přidržoval na keři. Volnou rukou pak pohladil leguána po hřbetě. I jeho leguán se však rozhodl bránit. Ocas zasvítl, a protože mu v cestě nestálo žádné předloktí, skončil v obličej. Takže se v táboře sešla dvě jelita. „Nestačí to na otevření řeznictví?“ – napadlo mne. A ještě mne napadlo, jak to přijde, že ostatní postižení nejsou? Odpověď byla vyčerpávající. Ani jednomu se totiž nepodařilo přiblížit k ještěrovi nadosah. Jen my dva jsme byli TI ŠTĚSTNÍ. Zvlášť Zdenda. Snad proto se ještě dlouho usmíval. „Muž, který se směje!“ Viktor Hugo by z něj měl radost.

KAREL PECL
ornitolog a vedoucí fotografické sekce PUB

Chytré město ode zdi ke zdi

Dva zásadní investiční projekty města Písku (revitalizace náměstí a využití areálu bývalých Žižkových kasáren) hýbají výrazně názory místních občanů...

Neformální beseda o plánované revitalizaci centra města Písku konaná 19. března ve Sladovně se setkala s velkým zájmem občanů a její průběh byl velmi emotivní. (Viz článek v PS z 21. března, str. 19.) Nejzásadnějším bodem revitalizace středu města jsou automobily. Proč ale nejdříve nezajistí město dostatečné parkování vozů v blízkosti centra (nejlépe parkovací dům na pozemku u písecké pošty), než se pustí do samotné revitalizace? Jistě by stávající stav středu města ještě vydržel nějaký čas, než by se vyřešilo parkování. (Když už jsou dnes lidé tak líní udělat pár kroků navíc.) Chybí zde systémové řešení. Obyčejný selský rozum napovídá: nejdříve někam „uklidit automobily“ a potom následně řešit novou koncepci centra města.

Zaujala mne rovněž debata o charakteru vydláždění centra města, a to konkrétně zmínka o typické písecké dlažbě, což jsou tzv. písecké plotny. Mnohé ulice a jejich chodníky mimo centrum města byly vydlážděny zámeckou dlažbou a původní kamenné „písecké plotny“ byly svázeny do městského areálu bývalého Elektropřístroje v Sedláčkově ulici. A bylo jich tam uloženo velké množství. Postupem času ovšem mizely. Zajímalo by mne kam. Nyní, když by byly někde potřeba

umístit, nebudou k mání a nová dlažba se bude kupovat.

Druhým zásadním investičním projektem je areál bývalých Žižkových kasáren. Nové vedení města otevřelo téma kasáren znovu 16. ledna, kdy uspořádalo veřejnou prezentaci za účasti autorů, z níž vyplynuly nové podstatné souvislosti. Přiznám se, že jsem byla trochu rozpačitá – a nebyla jsem sama –, když jsme se jako posluchači večera dozvěděli, že zadání pro architektonické ateliéry neobsahovalo podrobné informace k provedení tak zásadního projektu a že vlastně zadání sloužilo jen pro obecné návrhy. Opět chybí systémové řešení. Jak má architektonický ateliér zodpovědně vypracovat tak rozsáhlý projekt, když až doposud nejsou projednána stanoviska Ředitelství silnic a dálnic, Policie ČR a kraje – o možnosti směny pozemků se zemědělskou školou a tak dále.

Cituji paní arch. Trambovou, viz článek v PS č.6/19, str. 7–8: „Návrhy, které nám autoři odevzdali, jsou vlastně jen ideje, z nichž si vybereme cestu, kterou bychom se možná mohli začít ubírat. Cílem je teď vybrat autora, od kterého neočekáváme hotový návrh, ale který bude schopen spolu s námi na projektu dál pracovat.“ – Když ale nebude tento autor vybrán jako řádný autor projektu, jak a proč by měl dál řádně spolupracovat, vnášet do projektu svoje myšlenky, svůj čas, a to s nejistým výhledem? „Zastupitelé v dubnu ustanoví pracovní skupinu a architekt bude ten, kdo bude přinášet a rozvíjet myšlenky, a co je nejdůležitější, projednávat je také s dalšími orgány.“ – Ale to už mělo dávno uskutečnit město!

„Musíme řešit komplexně celé území, protože potřebujeme nejprve jasný urbanistický řád. Teprve pak můžeme začít něco projektovat.“ – Ovšem ten městu Písku chybí neustále. „Není třeba celou záležitost nijak dramatizovat, jde jen o to, začít o celém území společně přemýšlet.“ – Ale toto přemýšlení se mělo odehrát již dávno, v samém prvopočátku záměru projektu pro využití Žižkových kasáren. V Písku to nějak chodí opačným směrem.

„Rýsuje se rovněž pracovní skupina, která by měla podle momentálního návrhu vybrat z každé politické strany zastoupené v zastupitelstvu svého odborníka. Dále budou přizváni i odborníci, kteří mají k této problematice co říci z hlediska infrastruktury, dopravy, architektury, urbanismu a podobně.“ – Pořadí odborníků bych viděla zcela opačně.

A to jsem se nedávno dočetla, že město rozhodlo, že nový plavecký bazén (další nesystémový, již osm let trvající příběh, za který město již vynaložilo 15 milionů v projektové dokumentaci), se přeci jen přesune z původní lokality pod lesnickou školou do areálu kasáren. Ale to oslovené architektonické ateliéry v zadání neměly.

Architekt Josef Pleskot, který předsedal výběrové komisi soutěže na návrhy řešení areálu Žižkových kasáren řekl: „Domnívám se, že město dosáhne svého jen tehdy, pokud bude jasně vědět, co chce. Město musí mít svoji setrvačnou vůli. Architekti a developéři se o ní musí dozvědět, pak jsou schopni jí dát konkrétní podobu.“

Dne 4. dubna, kdy městské zastupitelstvo rozhodovalo o areálu Žižkových kasáren, architekta Josefa Pleskota vůbec nepozvalo. Písek je skutečně „chytré město“, stále „o krok napřed“... Ale neustále „ode zdi ke zdi“.

IRENA MAŠÍKOVÁ KONŠTANTOVÁ

SUDOKU: Vaším úkolem je co nejrychleji doplnit tabulku o zbývajících číslicích 1 až 9 tak, aby se žádná číslice v žádném sloupci, řádce a ani v jednom z devíti čtverců o hraně 3 čtverečky neopakovala. Vlevo jednodušší, vpravo obtížnější.

	4	1	6			3		5
					7			2
		5	9					
7					5	4	8	
3		9			8		2	
				7	6			9
		4	3				9	1
	6	7	5					4
	9			4	1	2		

3	5			2				6
6			1				3	
			9	6				2
	9	3				2		
	4		5					
				4	9	5	1	
		8			7		9	
					1			8
		1	8			7		

Co víme o židovských obyvatelích, kteří před holokaustem žili v našem městě? Příběhem písecké rodiny Sattlerů nás provede absolvent oboru Filosofie a religionistiky TF JČU v Českých Budějovicích Josef Motyka.

KAMENY ZMIZELÝCH IV

PŘÍBĚH PÍSECKÉ RODINY SATTLERŮ

Přednáší JOSEF MOTYKA
z Prácheňského muzea v Písku.

Na příkladu jedné rodiny přiblíží život zdejší komunity a zaměří se zejména na pohnuté osudy Ottý Sattlera. Písecký rodák, populární hudebník a známá postava pražských barů přežil holokaust díky svému hudebnímu talentu.

pondělí
29. 4. od 17:30
multifunkční sál
v přízemí MĚK Písek

| MĚSTSKÁ | KNIHOVNA | PÍSEK |

Česká křesťanská akademie Písek
uvádí

Voda a česká krajina

RNDr. David Pithart CSc.

O soupeření člověka s přírodou, revitalizací vodních toků a o změně přístupu ke krajině

29. dubna 2019
začátek v 17:00
Sladovna

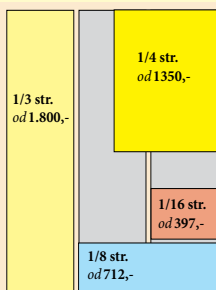
PÍSECKÝ SVĚT – ceník inzerce

- celobarevný kulturně-společenský magazín s pestrým obsahem
- vychází každý sudý týden (zpravidla ve čtvrtek), náklad 6.000 ks, ZDARMA
- distribuce v Písku a v regionu Písecka; v elektronické podobě na www.piseckysvet.cz
- CENY JSOU KONEČNÉ, v Kč, nejsme plátcí DPH.

TIŠTĚNÁ INZERCE: základní ceny + rozměry

(vždy šířka x výška v centimetrech; základní sazba je třísloupcová, šířka sloupce 6,5 cm)

- 530,-** 1/16 strany = 6,5 x 4,7 cm („vizitka“)
nebo 13,5 x 2 cm (banner přes dva sloupce)
- 950,-** 1/8 strany = 6,5 x 10 cm nebo 10 x 6,5 cm
nebo 13,5 x 4,2 cm
- 1.800,-** čtvrtstrana na šířku nebo na výšku
= 13,5 x 9,7 cm nebo 10 x 13 cm
- 2.400,-** třetina = 6,5 x 26,5 cm (celý 1 sloupec)
nebo 20,4 x 8,5 cm (celý podval)
- 3.300,-** půlstrana na šířku n. na výšku
= 20,4 x 13 cm nebo 10 x 26,5 cm n. 13,5 x 20 cm
- 6.300,-** celá strana = 20,4 x 26,5 cm

Dále dle dohody: jiné rozměry inzerátů, PR články a rozhovory (zpracování od 500,- Kč), propagační videa a videozáznamy akcí (HD kvalita, od 3.000,- Kč), facebookové kampaně (dle zadání např. oslovení určitého typu lidí v celých jižních Čechách, v Praze apod.)

Grafické zpracování inzerce (návrh + 2x korektura): dle náročnosti 300 – 1200,- Kč.

SLEVVY: opakování 3x – sleva 10%; opakování 5x – sleva 15%

SMLOUVA NA ROK (resp. 24 vydání po sobě): sleva 25 %

- tzn. ceny pro smluvní partnery: 1/16 strany: **397,-** 1/8 strany: **712,-** čtvrtstrana: **1.350,-** třetina: **1.800,-** půlstrana: **2.475,-** strana: **4.725,-**

Exklusivně: titulní strana +200%; zadní strana +100%; str. 2 +50%; str. 4 a 5 +25%

SAMOSTATNÁ INZERCE NA WEBU

- v rámci celoroční spolupráce propagace na www.piseckysvet.cz ZDARMA dle dohody.
- BANNER s prolinkem: 1.100,- / měsíc
- KOMERČNÍ ČLÁNEK: 550,- / jednorázové publikování
- KOMERČNÍ řádkový inzerát: 100,- / měsíc

KONTAKT: inzerce@piseckysvet.cz, tel. 739 348 550

Tylovka pomáhá Dětskému domovu Písek

Zábavné odpoledne pro děti a rodiče

NADACE VIA
DOBRO-DRUŽI

Těšit se můžete na:

- malování na obličej
- zábavnou trasu s úkoly

NADACE VIA
DOBRO-DRUŽI

- bazárek dětských knížek, hraček, bižuterie..
- drobné občerstvení

Výtěžek z akce bude předán Dětskému domovu
v Písku.

Všichni jste srdečně zváni!

AREÁL ZÁKLADNÍ ŠKOLY J. K. TYLA

25. DUBNA 2019 | OD 14:00

-VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ-